

**TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
FAKULTA TEXTILNÍ**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

LIBEREC 2012

KAMILA ŠÁRKOVÁ

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
FAKULTA TEXTILNÍ

ODĚVNÍ KOMPOZICE INSPIROVANÁ
CIRKUSEM
CLOTHING COMPOSITION INSPIRATED BY
CIRCUS

Vedoucí bakalářské práce: doc. ak. mal. Svatoslav Krotký - KDE

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI

Fakulta textilní

Akademický rok: 2011/2012

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Kamila Šárková**
Osobní číslo: **T08000327**
Studijní program: **B3107 Textil**
Studijní obor: **Textilní a oděvní návrhářství**
Název tématu: **Oděvní kompozice inspirovaná cirkusem**
Zadávající katedra: **Katedra designu**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

- 1) Studium prostředí, ze kterého vychází inspirace.
- 2) Výtvarné skici a návrhy oděvů z výchozích materiálů.
- 3) Realizace výtvarného zpracování materiálů, realizace kolekce oděvů.
- 4) Dokumentace.

Prohlášení

Byl(a) jsem seznámen(a) s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracoval(a) samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím bakalářské práce a konzultantem.

Datum 10.5. 2012

Podpis 

PODĚKOVÁNÍ

V prvé řadě bych ráda poděkovala mé rodině a přátelům, kteří mi s mnoha věcmi pomáhali a podporovali mě. Velký dík patří také mému vedoucímu bakalářské práce Svatoslavu Krotkému, za dobré rady, ochotu a to nejen při bakalářské práci, ale v průběhu celého mého studia. Další díky patří Kateřině Janouchové a Luděkovi Hellerovi za pomoc při práci s Nitinolem a Janě Černé za odbornou pomoc s tisky.

ABSTRAKT

Idea cirkusu a prostředí kolem něj je inspirací pro celou oděvní kolekci. Nejedná se o užité oděvy, ale spíše o divadelní či inspirativní kostýmy. Hlavním prvkem oděvu jsou tkané pohyblivé pruhy pletenin. Tento pohyb je ještě více umocněn použitím dutinek z tvarově paměťové textilie.

KLÍČOVÁ SLOVA:

Cirkus, Nitinol, tkaní, pletenina, oděv, divadelní kostým, pohyb

ANNOTATION

The source of inspiration for the whole collection of clothes is the idea of circus and the environment around it. The clothes are not functional, they are rather intended as scenic costumes or costumes for inspiration. The main elements of dresses are woven stripes of knits; movement is characteristic for them. This movement is further enhanced by the usage of tubes made of Nitinol.

KEY WORDS:

Circus, Nitinol, waving, knitting, clothing, scenic costume, motion

Úvod.....	8
1 STUDIUM PROSTŘEDÍ, ZE KTERÉHO VYCHÁZÍ INSPIRACE.....	9
1.1 Circus Fantasticus.....	10
1.2 Circus du Soleil.....	11
1.3 Cirkus Humberto.....	13
1.4 Co je to cirkus – původ slova	14
1.5 Cirkusové kostýmy.....	15
1.6. George Seurat – tvorba	16
1.6.1 Srovnání realizace bakalářské práce s tvorbou Seurata.....	16
1.7 František Tichý – tvorba	18
1.7.1 Srovnání realizace bakalářské práce s tvorbou Tichého.....	18
2 VÝTVARNÉ SKICI, NÁVRHY ODĚVŮ A VÝCHOZÍCH MATERIÁLŮ, VÝTVARNÉ ZPRACOVÁNÍ MATERIÁLŮ, REALIZACE KOLEKCE ODĚVŮ	
2.1 Hlavní myšlenka vycházející z inspirace.....	20
2.2 Výtvorné skici.....	20
2.3 Tvorba tkaného vzorku.....	20
2.3.1 Tkaní na rámu.....	22
2.3.2 Vlastnosti pletenin.....	22
2.3.3 Návrhy modelů s využitím tkaniny.....	23
2.3.4 Aranžování tkaných dílů na figuríně.....	25
2.3.5 Barevnost tkaných dílů.....	26
2.5 Využití netradičního materiálu Nitinolu, jeho spojitost s předešlou prací.....	27
2.5.1 Nitinol.....	27
2.5.2 Tvorba pletenin z Nitinolu.....	27
2.5.3 Na co si dát při pletení pozor.....	28
2.5.4 Vazby použitých pletenin.....	29
2.5.5 Dokumentace pletenin z Nitinolu.....	29
2.5.6 Návrhy s odzkoušenými pleteninami z Nitinolu.....	20
2.5.7 Dokumentace pletenin z Nitinolu.....	30

2.5.8 Nerealizované návrhy s použitím Nitinolu.....	32
2.6 Výběr materiálů.....	33
2.7 Sublimační tisk obecné informace.....	35
2.7.1 Využití sublimačního tisku při realizaci body.....	35
2.7.3 Rozmístění vzoru na oděvu.....	36
2.7.4 Inspirace a tvorba vzoru pro sublimační tisk.....	38
2.7.5 Barevné variace tisku.....	39
2.8 Oděvy.....	40
2.8.1 Charakteristika oděvní kolekce.....	40
2.8.2 Charakteristika žlutého modelu s kapucí.....	42
2.8.3 Charakteristika červeného oděvu s vestičkou.....	51
2.8.4 Charakteristika zelených šatů.....	58
2.8.5 Charakteristika modelu s modrými kraťasy.....	65
2.8.6 Charakteristika žlutých šatů.....	71
2.8.7 Charakteristika modelu s růžovými kraťasy s použitím Nitinolu.....	77
2.8.9 Charakteristika modelu se sukní s pruhem z Nitinolu.....	83
3 DOKUMENTACE.....	87
ZÁVĚR.....	96
Použitá literatura.....	97
Internetové odkazy.....	97
Použité obrázky.....	98

ÚVOD

V začátcích se nastudovává prostředí cirkusu. Je snaha jej obsáhnout ze všech stran. Vzniká množství skic a poznámek o představě cirkusu, jak vypadá, jak funguje. Některé jsou získány na základě knih, jiné vychází ze samotného představení či filmu. V inspiracích je tak možné se setkat s *Circusem du Soleil*, knihou *Cirkus Humberto* i s umělci, kteří se cirkusem zabývají.

Ze sesbíraného materiálu tak může vzniknout představa, jak cirkus vypadá, jak funguje, jací lidé se v něm pohybují. Odtud se je jen krůček k oděvním kompozicím, pro které je právě pohyb základním prvkem. Je to věc neodmyslitelně spojená s cirkusem. V cirkuse se totiž statické prvky prakticky neobjevují. V realizaci je u některých oděvů umocněn Nitinolem. Hlavní pohyb je vyjádřen za pomoci různě dlouhých ustřižených pruhů pleteniny (dále jen pruhů) žijících si svým životem. Jen občas jsou omezeny přišitím či svázáním a to velmi nenásilnou formou. Jedná se spíš o jemné usměrnění, podporu siluety.

To však není jedinná forma, kterou je cirkus v kompozicích znázorněn. Při práci je užito i jiných technologií a projevů, jako jsou kontrasty materiálů, vrchních oděvů hrajících všemi barvami s body a overaly, jenž působí čistotou člověka. Další dimenzi konceptu podporují vzory realizované sublimačním tiskem.

V kolekci se tedy střetávají různé technologie, barvy, tvary, struktury. Vše je voleno natolik s rozmyslem, aby celek působil harmonicky a nenásilně.

1 STUDIUM PROSTŘEDÍ, ZE KTERÉHO VYCHÁZÍ INSPIRACE

Inspirace cirkusem je čerpaná z několika zdrojů. Nejsou všechny původní, ale postupně se vyvíjí. Některé dávají pouhou myšlenku pro tvorbu. Jiné jsou čitelnější. V realizaci se však mnoho konkrétních věcí neobjevuje. Jedná se o celkové pochopení cirkusového prostředí a to ze všech možných pohledů. Inspirace má ukázat různá zákoutí a vytvořit představu, jak cirkus funguje, jaké má kořeny, co je podstatné a co nepodstatné. Rozmanitost zdrojů jako kniha, film, představení je volená proto, aby představa byla co nejrealističtější.

1.1 Circus Fantasticus

Circus Fantasticus je slovinský snímek režiséra Janeze Burgera, který byl natočený v roce 2010. Film získal spousty ocenění, např. Festival slovinských filmů 2010, Cena Kodak, Cena Asociace slovinských filmových kritiků, MFF Alexandrie 2011 a další. Jedná se o film bez dialogů. Vše je založeno pouze na hudbě a gestikulaci. Je možné jej najít také pod názvem Silent sonata.

Příběh se odehrává za války. Dům mladé rodiny je bombardovaný. Muž nachází svou ženu mrtvou a musí se nějak vyrovnat s krutou realitou. Do toho přijíždí cirkus, který zde zůstává po několik dní a snaží se válečnou atmosféru pojmout po svém nebo spíše před ní utéct. Cirkusáci ukazují, jak se dá bravurně vypořádat se situací, která by v jiném případě mohla skončit katastrofou. Vytváří imaginární prostředí uprostřed války. Tento svět je poetický, plný neuvěřitelných věcí s krásnými detaily. Nakonec se mladá rodina s cirkusem sžije a odjíždí s ním hledat lepší budoucnost.

Ztvárnění Cirkusu Burgerem je něco naprosto jiného, co není možné v normálním cirkuse vidět. Zaprvé si člověk uvědomí, že je to jen vytržení z reality, která je naprosto jiná, někdy dokonce dost krutá, jako v případě tohoto filmu. Cirkus, jako představení, ztvárnil dokonale, ale upozornil i na všechny detaily, které jsou okolo v běžném životě.



Obr.1

1.2 Circus du Soleil

Circus du Soleil je u nás znám jako Sluneční cirkus. Jedná se o mezinárodní zábavní společnost pocházející z Kanady. Založili ji dva pouliční umělci už v roce 1984 v Montrealu. Dnes má několik stálých sídel a několik souborů, které cestují po celém světě. V jejich představeních není možné čekat žádná zvířata, jedná se o moderní pojetí cirkusu, kde vystupují pouze lidé, artisti. Velký důraz je kladen na příběh a to v každé z jejich show. Jedná se o propojení veškerého umění, jak artistického, hudebního, tak i výtvarného. Pro každé představení mají zvlášť navržené kostýmy, scénu, hudbu i celé aranžmá.

Vlastní zkušenost je pouze s představením Saltimbanco v chorvatském Záhřebu v roce 2010. Jedná se o první navštívený cirkus a výsledek je nepopsatelně působivý. Na první pohled uchvátí barevný rej celé scény, hned nato krásně vypracované kostýmy do každého detailu. Do toho všeho hraje živá muzika. Představením provádí, ale také jej zahajuje klaun. To je však jen začátek. Nejvíce upoutávají akrobatické kousky lidí i celých jejich sestav. Předvádí věci, které jsou nepředstavitelné, aniž by to byly viděny někdy předtím. Okouzlení. Člověk neví, na co se má dříve zaměřit, jestli na hudbu, lidi nebo celé okolí. Je to spousta míhajících se barev, změt rukou a nohou, tak se dá show popsat očima obyčejného pozorovatele. Vlastně ani není jasné, jak se všechny akrobatické kousky jmenují. Je možné zhlédnout artistry, kteří šplhají po tyčích, chodí po laně, skáčou na trampolíně. Jedná se o show, která musí v každém případě ovlivnit a vrýt se pod kůži.

To spíše celkový dojem ze Slunečního Cirkusu a jeho představení Saltimbanco se stává inspirací než konkrétní věci. Ten šok, jenž člověk zažije, když show vidí na vlastní oči. Je to něco nečekaného. Jedná se o první podmět přivádějící na téma cirkus. Ukazuje nejlepší cestu, jak vyjádřit svou myšlenku, své pocity.

Ukázky fotografií artistů a kostýmů z představení Saltimbanco

Obr. 2



Obr. 3: Adagio



1.3 Cirkus Humberto

Jedná se o inspiraci knihou známého českého spisovatele Eduarda Basse nikoli stejnojmenným seriálem. Knihou právě proto, že nechává spousty místa pro fantazii. Kdežto film je už zpracováním určitého člověka s nějakou představou. Kniha však obrazy pouze popisuje a nechává volný prostor pro domyšlení věcí a situací.

Název cirkus Humberto je podle rodiny, která jej založila. Román vypráví její příběh po několik generací, její strasti, putování, setkávání se s různými lidmi nejen po Evropě.

Inspirace přichází spíše ze strany cirkusáka jako člověka. Dostává se opětovné uvědomění, že neexistuje pouze show, kterou vidí divák. Mezi lidmi z cirkusu jsou silné citové vazby. Jeden člověk zodpovídá za ostatní, ale je na nich i závislý. Představení je podstatou každého člověka v cirkuse, dělá pro něj vše, aby bylo co nejlepší. Také to, jak celý cirkus funguje, že každý má svou roli, která je důležitá a nezaměnitelná a to ne jen v show, ale v celém chodu cirkusu. Zde nevyskytují žádné nepotřebné věci, žádné zbytečné city, vše je pro něco nebo pro někoho. O tom vypovídá zejména láska mladých lidí. V knize je popsán příběh mladého Vašku, syna dělníka z cirkusu, jenž se vypracoval mezi umělce a nakonec na ředitele cirkusu. Je vyprávěn i příběh Heleny, dcery majitele cirkusu, která se také zamilovala a měla své představy o životě. Oba se museli vzdát svých vysněných protějšků a dát se na cestu životem společně, aby udrželi rodinný podnik pohromadě a cirkus se nemusel prodat do cizích rukou.

Inspirace z knihy Cirkus Humberto, která je nejvíce viditelná na samotné realizaci, je potisk body a vlastně i podstata, proč body vzniklo a není jen součástí oděvu. Na vzoru je seno. Vystihuje nejvíce celkové prostředí cirkusu, jak je popsáno v knize nebo spíše jak jej vyjadřuje. Připomíná, co se děje mimo představení. To, okolo čeho se všichni stále točí, je starost o zvířata. O ty musí totiž pečovat většina členů, jinak by to bylo nezvládnutelné. V knize se to ještě více umocňuje díky tomu, že otec rodiny, a zároveň direktor cirkusu, zbožňuje zvířata natolik, že jich má cirkus nadmíru. Všichni musí tedy pečovat o zvířata, každý má jiného oblíbence, ale nikdo se jim nevyhýbá. Proto je právě seno charakteristické pro každého.

Co je zajímavé a důležité podotknout, že celou knihu ilustroval František Tichý, který je také velkou inspirací, jak je možné se dozvědět na dalších stranách této práce.

1.4 Původ slova „cirkus“ a cirkusu samotného

Počátky cirkusu můžeme najít ve starém Římě. Zde se jednalo o stavbu určenou pro zábavu občanů. Dělalý přehlídky, závody a ukázky koní. Z té doby pochází i historie spousty jiných budov určených pro zábavu a sport. Cirkus je však jediná stavba, ve které mohou sedět ženy dohromady s muži. Slovo circus však Římané převzali z řeckého slova kirkos, což znamená prsten nebo kruh. Mezi nejznámější cirkusy v Římě patří circus Maximus, circus Flaminius a circus Neronis. Po pádu Říma zaniká i éra velkých cirkusů. Dále se v historii objevují jen kočovníci, kteří cestují mezi městy. Opětovné zmínky o cirkusu jako takovém jsou až z 18. století. V té době Philip Astley v Londýně zakládá jezdeckou arénu. Poté má spousty následovníků, kteří jeho počínání rozvíjejí dále.

Dnes je to podívaná pro lidi. Ve vystoupeních účinkují artisté, jako provazolezci, žongléři, krasojezdci, klauni..., ale také krotitelé zvířat. Můžete zde zhlédnout jak exotická zvířata, tak třeba drezuru koní nebo různé kousky s domácími zvířaty jako je například pes. Většinou je to všechno v moderním cirkuse skloubeno dohromady. Představení má často svůj příběh, který se po celou dobu vyvíjí.

Většina cirkusů je kočovných. Zpět na stálé stanoviště se vrací pouze přechkat zimu. Na svých cestách vystupují v typickém stanu nazývaném šapitó. To se v Evropě poprvé objevuje v 19. století a je k nám přivezeno z Ameriky. Také cestování má svůj vývoj. Dříve cirkusy své maringotky zapřahávají za koňská spřežení. Trvá spousty dnů i týdnů, než se celý cirkus i se zvířaty putováním přemístí z jednoho místa na druhé. Po příchodu železnice se vše zrychluje, tím však spousta cirkusů zaniká. Dnes už všechny cirkusy cestují po silnicích. K přepravě svých obydlí, vybavení i zvířat využívají kamiony. Také je vhodné podotknout, že dříve měl cirkus základ většinou v rodině a další artisté se najímali pouze na dobu určitou. Těch však nebylo moc. Dnes je časté, že cirkus funguje jako jakákoli firma a na představení najímá různé artistry. Další změnou oproti minulosti jsou cirkusy bez zvířat. Ty totiž nahrazují zoologické zahrady. Často je proto možné vidět představení pouze s lidmi. Většinou bývá pojato velkolepě, jako show s vlastní hudbou a příběhem.

1.5 Cirkusové kostýmy

Cirkusáci své kostýmy většinou dostávali za svá představení v různých koutech světa. Často to byl dar od nějakého panovníka či starosty města, kde vystupovali. Byla to vlastně odměna za pěkné představení. Proto se v cirkusech objevují různé uniformy, ty patřily k nejcennějším oděvům, kterého si velice vážili. V nejkrásnější uniformě celé představení uváděl direktor. Objevují se také orientální oděvy, evropské cirkusy je získávaly na svých cizokrajných cestách. Pro evropské diváky to potom byla velice zajímavá podívaná. Pro obyčejného člověka v době největší slávy cirkusu bylo cestování nemyslitelné.

Cirkusové oděvy se výrazně zdobí, aby byly co nejvíce vidět a upoutaly oko diváka. Dalším aspektem, ke kterému se při tvoření oděvu přihlíží, je postava, umělec, pro kterého je oděv vytvořený. Určitě bude mít jiný oděv krotitel tygrů a jiný zase provazolezec. Atleti mívají často jen jednoduché body nebo uplý overal, ušitý tak, aby mu při pohybu nikde nepřekážel. Poté je jen výrazně zdobený, aby byl vidět i z dálky.

Další stránkou oděvu bývá také představení samo, postupně se mu direktori snaží dát děj, aby se různá čísla nepředváděla jen tak, jdoucí po sobě. To samozřejmě ovlivňuje i kostýmy, které musí být přizpůsobeny té, či oné postavě v ději.

Není to inspirace konkrétním kostýmem, že by vznikl, přímo návrh podle něj, ale spíše je kladen důraz na siluety a celkové vyznění kostýmů. Inspirace siluetou je cítit hned u několika konkrétních oděvů. To zejména u body a overalů, které se skrývají pod každým oděvem.

Důležitá je také představa, jak téma zpracovávají jiní umělci. Zjištění kdo má jaký pohled na věc, jestli je důležité vidět pod povrch či jen stačí zaujetí na první pohled bez většího povšimnutí. Cirkusovou tematikou se zabývají zejména umělci na počátku 20. století. Dnes už pro lidi není tak aktuální, přesto je téma stále dosti inspirativní, má co říct a co ukázat.

1.6 George Seurat – tvorba

(2.12. 1859 Paříž – 29.3. 1891 Paříž)

O Seuratově životě toho není moc známo. Pocházel z bohaté rodiny, tudíž neměl nikdy finanční problémy a umění se mohl věnovat naplno. Celý život strávil v Paříži. Zemřel ve svých 31 letech na meningitidu. I přesto je jeho dílo velmi obsáhlé a mělo vliv na celý další vývoj moderního umění.

Hlavní přínos Seurata pro umění je jeho styl tvorby. K malbě přstupuje velmi vědecky. Nemaluje to, co vidí či cítí jako impresionisté. Na plátno nanáší pouze malé plošky primárních barev, ty se mísí následně až v oku, vibrují, a proto má člověk pocit určitého odstínu barvy. Malby jsou většinou dost strnulé. Čít Seurat znázorňuje pomocí čar. Diagonála směřující vzhůru znázorňuje štěstí, směrem dolů symbolizuje smutek a horizontála je ztělesněním klidu. Tento výtvarný směr, jehož je Seurat zakladatelem, je nazván pointilismus. Prvním obrazem, v němž používá tento osobitý způsob malby, je Koupaní v Asnières z roku 1883 – 1884. Své obrazy nevytváří spontánně v plenéru, ale ke svým olejomalbám vytváří spousty skic, jak kresebných, tak malovaných a konečné dílo vzniká až v ateliéru. Za jeho nejvýznamnější obraz je však považováno Nedělní odpoledne na ostrově La Grande Jatte.

1.6.1 Srovnání realizace bakalářské práce s tvorbou Seurata

Pojítkem mezi dílem Seurata a realizací oděvů je zejména veselá barevnost, ale také to, jak barvy působí. Stejně jako u Seurata, i zde se používá spousta barev, která se mísí až v oku. Všechny pruhy, ze kterých jsou díly utkány, jsou v různých odstínech, ty se dohromady mísí a dávají dojem určitého odstínu. Inspirovat se tímto postupem není prvotním záměrem. Původně se práce srovnávají jen tematické, ale nakonec se najde velmi pěkné spojení mezi textilní tvorbou a Seuratovými olejomalbami.

Jeho díla tematicky vycházejí z celého společenského života, který se v té době odehrává. Cirkus tedy není hlavním tématem jeho tvorby, ale objevuje se poměrně často. Proto nakonec není nalezeno ani tolik podobností v tématu jako spíše ve způsobu tvorby.

Obr.: 4 a 5: Cirkus (1891)



Detail zhotovené tkaniny

1.7 František Tichý – tvorba

24.3.1896 – 7. října 1961

František Tichý vystudoval pražskou Akademii výtvarných umění u profesora J. Obrovského a K. Krattnera, z existenčních důvodů však nemůže pouze malovat a živí se různými profesemi, jako jevištní výtvarník, upravuje knihy, navrhuje a často sám ryje plakáty, kreslí předlohy pro uměleckoprůmyslová zpracování, také nějaký čas pracuje pro film a televizi. Malbě se začíná věnovat až po odjezdu do Paříže. Prvé maluje studie krajiny, poté je inspirován Seuratovým pointilismem. V jeho tvorbě je možné se setkat se spoustou témat. Vždy se však vrací k cirkusu. První výstava je upořádána jeho kamarády v Praze roku 1934, kdy mu je 38 let, výstavy se sám neúčastní, ale sklízí úspěch. To ho popohání k další tvorbě a složitějším technikám. Nakonec se z Paříže vrací zpět do Prahy. V Praze poté učí a věnuje se malbě až do roku 1951.

Jeho tvorbu lze v podstatě rozdělit do tří období. První začíná před odjezdem do Paříže. Z té doby je nejznámější dílo Tanečnice (1916). V dílech se stále odráží vliv secesního dekoru, ten se postupně vytrácí a Tichý směřuje k vlastnímu pojetí. Další a hlavní období je v Paříži, kdy se naplno začíná věnovat malbě. Jeho hlavním tématem se stává cirkus a jeho romantičnost, která z obrazů přímo číší. Návratem zpět do vlasti ve 40. letech nastává jeho třetí období. V obrazech se začíná objevovat náboženské téma, za to může i tehdejší politická situace.

Inspirací této práce bylo zejména období pařížské a cirkus, ke kterému se nějakým způsobem neustále vrací zpět. Jinak se Tichý s cirkusem setkává už v dětství, kdy v něm pomáhá s péčí o koníky. Své téma zpracovává jinak než Seurat. Zatímco Seurat pouze zobrazuje dobu a aktuální dění, pro Tichého to znamená více. Seurat byl však pro Tichého inspirací a to zejména díky technice malby. Co se týče cirkusu, snaží se Tichý vyjádřit člověka jako takového, dokonale zachytit pohyb, dát mu poezii, eleganci, to však svým způsobem vyjádření, svou technikou, svými postupy.

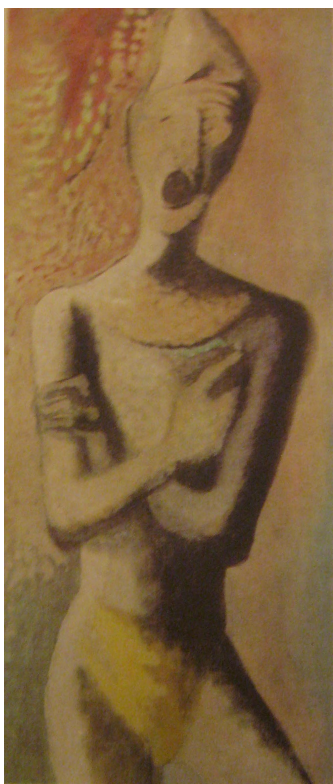
Jeho obrazy ze začátku tohoto období jsou plné optimismu. To se však postupně vytrácí, jak je viděno například u obrazu Hlava Clowna, kde pod maskou klauna je slyšet tlouci lidské srdce.

1.7.1 Srovnání realizace bakalářské práce s tvorbou Tichého

Realizace a práce Tichého má společnou zejména poetičnost, náhled do větší hloubky, než jen na povrchní představení. Tichý se ve svých plátnech dívá na cirkusáky jako na lidi,

kteří mají své strasti. Také si hodně všímá pohybu, vyjadřuje ho bravurní technikou. Tato snaha je také v realizaci. Ukázat jak obyčejného člověka, tak i pohyb. Ten je při realizaci oděvů velmi důležitý. Stává se vlastně podstatou kolekce, protože obsahuje spousty hybných prvků rozechvívající celek.

Obr. 6: Zpívající clown (1934) Realizace



2 VÝTVARNÉ SKICI, NÁVRHY ODĚVŮ A VÝCHOZÍCH MATERIÁLŮ, VÝTVARNÉ ZPRACOVÁNÍ MATERIÁLŮ, REALIZACE KOLEKCE ODĚVŮ

2.1 Hlavní myšlenka vycházející z inspirace

Na hlavní myšlenku navazují jak skicy, tak i celá následná realizace. Po nastudování cirkusového prostředí se ve skicích i realizacích promítají oba pohledy na cirkus. A to jak představení, které znají diváci, tak život každého cirkusáka i jeho samotného. Práce se totiž nezabývá jen povrchem, ale snaží se pohlédnout do větší hloubky.

Oděv by měl být proto variabilní nebo vrstvený, ale i jednotlivé kusy by měly obsahovat vše. Není záměrem jednotlivé myšlenky od sebe oddělovat tak, že jeden oděv vyjadřuje cirkusu a druhý člověka samotného. Protože v inspiraci funguje vše dohromady, tak i v oděvu jsou tyto dvě stránky obsaženy společně. Všechny tyto aspekty jsou brány v úvahu ještě před nakreslením první skici. Z toho je jasné, že se oděv bude skládat z několika částí. Spodní část by měla vyjadřovat čistotu obyčejného člověka, jenž se skrývá pod maskou. Skici ani návrhy tedy neřeší tolik spodní oděv, jenž má být co nejjednodušší, ale zabývají se zejména svrchní částí oděvu vyjadřující show odehrávající se před očima diváků.

2.2 Výtvarné skici

Inspirační skici vznikají na základě detailně nastudovaného prostředí. Jedná se o kresebné vyjádření pocitu z cirkusu a toho co se děje kolem něj. Nejedná se o konkrétní oděv. Spíše o vložení myšlenky na postavu či jen volné vyjádření. O zaznamenání prvních myšlenek, prvních nápadů, které přicházejí. Skici jsou pojaty velmi volně. Jedná se o automatickou kresbu. Z té se teprve tvoří další výkresy. Ty jsou už utříbenější a představa je jasnější.

Při kresbě není pomýšleno na určitou technologii, či způsob jakým bude práce realizovaná. Pouze je jasné, že se jedná o oděv, avšak až po dokončení počátečních kreseb se začíná přemýšlet nad realizací.

2.3 Tvorba tkaného vzorku

Tvorba prvního vzorku tkaniny vznikla náhodně. Je vytvořená ze zbytků ustřižených jednolícnicích pletenin, které byly zapomenuty v koutě. Hlavní zaujetí spočívá v barevnosti,

ze které na první pohled sálá stejná atmosféra jako z cirkusové show. Rozhodnutí z těchto zbytků utkat díl je zásadní pro práci. Je totiž základní a nosný prvek každého oděvu. Nastříhané pruhy pleteniny se zatkávají na rámu a vzniká tkanina s kratším vlasem. Odtud už je jen krůček k dalšímu rozvinutí této techniky zatkávání a využívání stáčivosti pleteniny.

Ukázka výtvarných skic



Tkaná vzorek



2.3.1 Tkaní na rámu

Technika ručně vázaných koberců je zvolena právě, protože je pro zatkáání dlouhých pruhů nejvhodnější. Pro samotné tkaní je použit rám s hřebíky na dolním a horním kraji natlučené ve 2 řadách ve vzdálenosti 1cm. Na ty je naplá bavlněná osnova o jemnosti 550 tex. Jako vlas na tkaní jsme použili nastříhané pruhy jednolící pleteniny. Ta byla zvolena právě pro svou nežádoucí vlastnost a to kroucení, které po zatkáání tvoří efekt zakroucení pruhů, nikoli pouze ustřižené látky.

Vázání je provedeno za pomoci smyrenského uzlu. Provázání uzlů bylo z předem nastříhaných kusů. Každá řada uzlů je pro zpevnění protkaná plátnovou vazbou.

Fotografie tkaní na rámu



2.3.2 Vlastnosti pletenin

Vlastnosti pleteniny jsou určeny její strukturou a mají vliv na užitnou hodnotu realizovaného výrobku. Velká část vlastností je brána kladně a díky této specifikaci se používají na určité výrobky. Za pozitivní se tedy považuje tažnost a pružnost, tepelně izolační vlastnosti, prodyšnost, příjemný omak a jiné. Pleteniny se vyznačují také charakteristickými negativními vlastnostmi jako je paratelnost, vyšší váha než u tkaniny, dále srážení a stáčení okrajů.

Konkrétní technologická problematika, je zde umístěná z důvodu využívání určitých vlastností při realizaci. Jedná se zejména o stáčivost okrajů, která je často brána

jako vlastnost negativní. V této práci je ji však využito kladným způsobem a stáčivost se tedy stává žádoucí.

Stáčivost patří mezi nepříznivé vlastnosti. Projevuje se u jednolícnicích pletenin a to na rubní či lícni straně. Pletenina se může stáčet příčně i podélně. Tento jev způsobuje příze, která je v očku ohnutá a snaží se narovnat. Stáčení se odvíjí od struktury pleteniny a nedá se jí předejít. U oboulícnicích pletenin se neobjevuje.

2.3.3 Návrhy modelů s využitím tkaniny

Základní technika pro tvorbu je už známa. Návrhy oděvů vycházejí z tkaného vzorku, jen se využívají delší pásy látky, z nich se stávají dlouhé nebo delší pruhy. Pruhy vytvářejí zajímavé struktury a také hybné prvky v oděvu. Je to vlastně synonymum celého cirkusu, který také není statický. Vše se v něm pohybuje, mihá. Pohyblivé prvky nakonec převažují v celé kolekci. To zejména z důvodu, že dávají spousty možností jak je v oděvu aranžovat a použít. Lze je přišít ve velkém chumlu a tím vytvořit nový plošný materiál, ze kterého je možné ušít část oděvu nebo nechat pruhy volně viset. Také svázáním jednotlivých nebo více pruhů dohromady vzniká další efekt. Důležité však je, že mají vždy pevnou tkanou základnu. Ta je taktéž použitelná jako díl.

Po nakreslení základních návrhů nebo představ se zhotoví díly, které mají určitý rozměr a žádanou délku vlasu. Ta je však omezena. Odvíjí se od šíře pleteniny či délky odstřížků. Na nich je tkanina z velké části postavena. V této fázi je zohledněna i barevnost.

Jedná se o částečný experiment a nelze s jistotou předpokládat, jak se tkanina chová ve větším objemu nebo když je vlas tkaniny mnohem delší. Jistotou však je, že i hmotnost bude mít vliv na konečnou realizaci. Návrhy proto vznikají v čárách a siluetách, jež je možné předvídat.

Nakonec je utkáno sedm dílů. Při instalaci na figurínu je získáno spousty nových možností a pohledů na celou kompozici a využití tkanin. Díly jsou volně nainstalované a je podpořen jejich přirozený tvar, jenž je doplněn látkovými díly, tak aby se moc nedeformoval. Utkané části se přizpůsobují jen nenásilně. Zviditelní se také nové struktury, jež byly předtím ukryté. Pro konečnou realizaci je zvoleno pět kompozic, z toho jsou v některých obsaženy díly po dvou.

Ted' už stačí jen domyslet zbylé části oděvu i z technické stránky, tak aby fungovaly. Zejména váha zatkaných provazů je větší než se předpokládá. Může se stát, že díl bude stahovat nějakou část oděvu. Tomu se předchází šitím většiny oděvů nebo jejich částí na zkoušku. Zkouškám se opět přizpůsobují i návrhy.

Ukázka návrhů modelů s využitím tkaniny



2.3.4 Aranžování tkaných dílů na figuríně



2.3.5 Barevnost tkaných dílů

Základní výběr a kombinace barev se odvíjí od původního vzorku, jenž byl vytvořen z odpadového materiálu. Ten se z velké části využívá i na konkrétních tkaných dílech. Vzorek však působí velmi živě. Na dílech je barevnost omezená na jednu barvu v různých odstínech. K oživení barevnosti dochází zatkáním jiné barvy do dílu. Volba odstínů jedné barvy má svůj důvod. Při stejné barevnosti na všech oděvech jednotlivé kusy ztrácí svou typičnost. Konečný výsledek tak může působit fádně a ztrácet na síle. Kdežto použití jen jedné barvy v různých valérech oděvy od sebe odliší, zároveň se kolekce stmelí a vyzařuje stejným dojmem jako původní vzorek, který obsahoval odstíny všech barev.

2.5 Využití netradičního materiálu Nitinolu, jeho spojitost s předešlou prací

Nitinol díky své zásadní vlastnosti naprosto zapadá do konceptu. Tvarová paměť mu totiž umožňuje změnu tvaru v závislosti na vnějším prostředí či teplotě. Po zahřátí se začíná pohybovat a mění tvar, tím se dotýká podstaty cirkusu. Tou je pohyb, překvapení, údiv. Nitinol všechny podmínky splňuje. Teď už ho jen použít správným způsobem, aby korespondoval s předešlými návrhy a nevyčínal z výtvarné linie.

2.5.1 Nitinol

Nitinol je tvarově paměťový materiál. Byl vynalezen Williamem J. Bruhlerem v 50. letech 20. století, kdy se Bruhler pokoušel najít materiál nepodléhající korozi. Poté se tímto začala zabývat spousta výzkumných týmů. V dnešní době se nitinol využívá v medicíně, ale i v běžných věcech, které každý používá, jako termostatická vodovodní baterie či superelastické obroučky brýlí.

Jedná se o slitinu kovů niklu a titanu v poměru přibližně 1:1. Princip materiálu spočívá v přeměně krystalické struktury slitiny, kterou lze vyvolat změnou teploty materiálu nebo působením vnějšího napětí. Jde vlastně o to, že slitina přizpůsobuje svou strukturu podmínkám vnějšího prostředí (teplota, silového působení). Díky tomu se krystalická mřížka může nacházet ve dvou různých formách v závislosti na vnějších podmínkách a to tak, že daná forma mřížky je pro materiál energeticky nejvýhodnější v daných vnějších podmínkách.. Změna krystalové struktury může být doprovázena makroskopickou deformací až 15%. Jelikož při přeměně krystalové struktury nedochází k žádným nevratným dějům, je tato deformace vratna tj. po návratu do původní krystalové struktury tato deformace zmizí. Poznamenejme, že u běžných slitin lze při zatěžování a odtěžování docílit maximálně jednoprocenní vratné neformovatelnosti.

2.5.2 Tvorba pletenin z Nitinolu

Pleteniny jsou tvořené z Nitinolu v podobě drátu. Drát při určité teplotě mění svůj tvar. Ten je možné předem zafixovat. Právě díky jeho speciální pohyblivé vlastnosti se skvěle hodí do konceptu bakalářské práce, jelikož už v předchozích návrzích jsou použity pohyblivé prvky, které si žijí svým životem. První krok realizace bakalářské práce je drát textilně zpracovat. Jako nejvhodnější technika přichází v úvahu pletení. Jedná se o naprostý experiment. Mnoho lidí s tímto materiálem zkušenosti nemá, a proto první pletené vzorky vznikají způsobem „pokus, omyl“. Nelze přesně předpokládat, jak se materiál bude po zpracování chovat. Po první zkoušce je však představa jasnější. Tvarem pro další

vzorky je zvolena dutinka (dutinná pletenina) připomínající tvarem provázky či vlas použitý na předešlých tkaných dílech. Původní představa, jak by se mohla pletenina z Nitinolu chovat, byla ta, že se celá dutinka po zahřátí narovná. Realita je však jiná. V první fázi před zahřátím je dutinka zplihlá a chová se více jako textilie. Při vyšší teplotě se zakulatí a převezme tvar, v němž byla zafixovaná, avšak netrčí, jak se předpokládá, ale sklápí se do mírného obloučku. Ve výsledku je efekt přirozenější, než kdyby dutinky odstávaly v pravém úhlu od těla.

Další zkouška z nitinolu je plošná textilie, která by se měla skládat do zafixovaného tvaru. První představou je pletená látka skládající se do tvaru harmoniky. Na ni by pak byly přišity další díly oděvu už z klasického textilního materiálu nižší plošné hmotnosti. Harmonika by se po zahřátí složila a tím by změnila i tvar přišité textilie. Bohužel po vyzkoušení se textilie nedokáže vrátit do zafixovaného tvaru harmoniky. Po tomto neúspěšném experimentu je zvolena jiná strategie ovšem s podobným efektem. Při tomto experimentu se nejedná o tkaninu, ale o pleteninu. Je využito základní vlastnosti pletenin, tažnosti a pružnosti. Zhotovená plošná textilie je zafixovaná hned po sundání z pletacího stroje, kdy není ještě vytažená. Po vychladnutí ji však lze natáhnout. Když je znovu zahřátá, vrátí se zpět do kratšího tvaru. Po těchto důležitých zkouškách vznikají nové návrhy počítající s vlastnostmi nitinolové pleteniny.

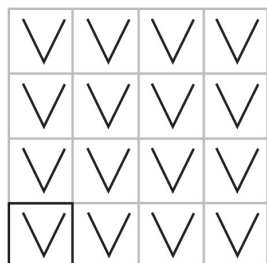
Plošná textilie byla zhotovena na dvoulůžkovém plochém pletacím stroji o jemnosti 8 'E . Byla však pletena pouze na jednom pletacím lůžku. Dutinná pletenina byla taktéž zhotovena na dvoulůžkovém PPS. Jemnosti stroje se však u dutinné pleteniny liší a to z důvodu rozdílné jemnosti drátu. U drátu o jemnosti 0,5mm byl zvolen ručně pletací stroj o jemnosti 8'E a pro drát o průměru 0,1mm je použitý stroj o jemnosti 5'E . Následné žíhání se provádí v peci o teplotě 450° po dobu 30 min.

2.5.3 Na co si dát při pletení pozor

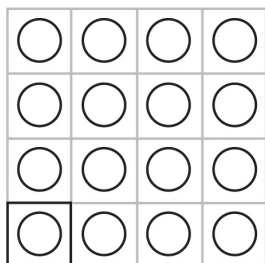
Drát má podstatně jiné vlastnosti než klasická příze. Na první pohled jej lze přirovnat k silonu, ale při pletení se okamžitě projeví jeho osobité vlastnosti a to zejména smyčkování, ale také lámání. Drát má mnohem větší ohybovou tuhost oproti klasické přízi. Drát se musí ručně odmotávat, aby se nezlomil. Což značně prodlužuje dobu pletení. Pro představu jedna dutinka trvá uplést asi půl hodiny. Je důležité zvolit i správné závaží. To je zjištěno při realizování dutinek, kdy pletenina s lehčím závažím netvoří stejnoměrné očka.

2.5.4 Vazby použitých pletenin

Zátažná jednolícni pletenina hladká

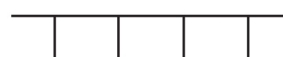
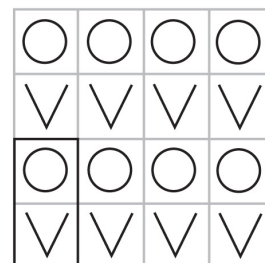


Líc

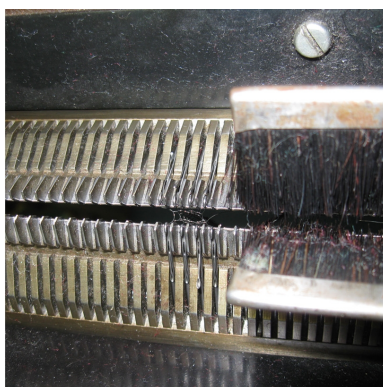
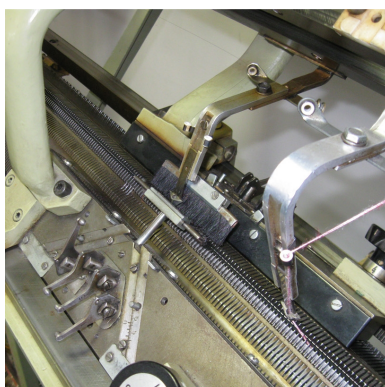


Rub

Zátažná oboulíční pletenina dutá



2.5.5 Dokumentace pletení dutinek z Nitinolu



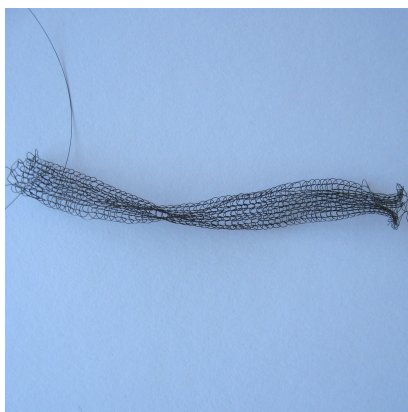
2.5.6 Návrhy s odzkoušenými pleteninami z Nitinolu

Po těchto důležitých zkouškách vznikají nové návrhy počítající s vlastnostmi nitinolové pleteniny. V prvním návrhu jsou využity dutinky, které ve velkém množství působí podobně jako tkanina s provazy. Tento návrh částečně propojuje oděvy s nitinolovými textiliemi s ostatními. Pro větší vazbu s předešlými návrhy je záměrně využito tkaniny s provazy. Na druhém návrhu je zakomponovaná jen čistá niti textilie, která se sráží.

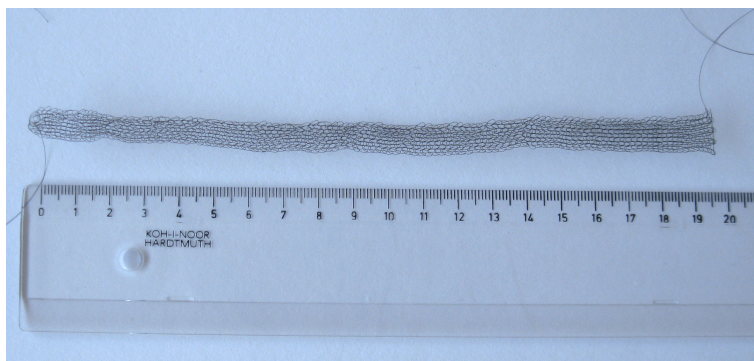
2.5.7 Dokumentace pletenin z Nitinolu, jeho úskalí, problémy a konečné výsledky

Dutinky po sundání z pletacího stroje

Dutinky z drátu o průměru 0,15mm

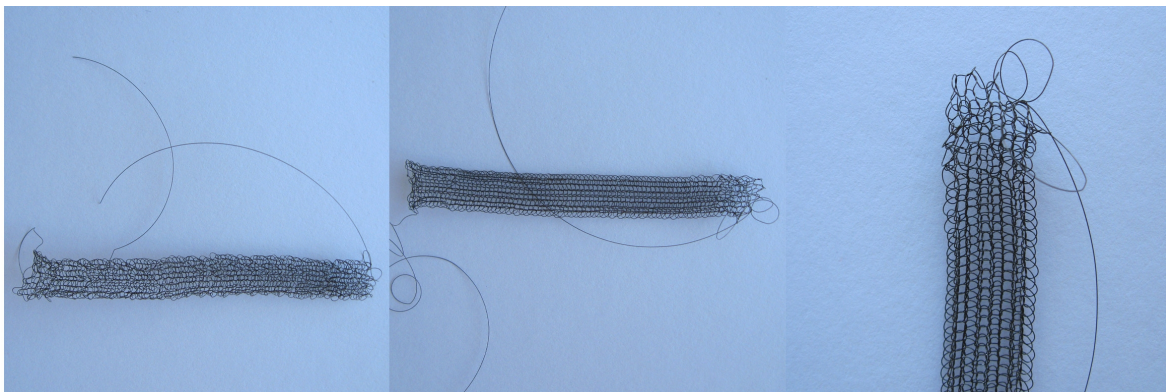


Dutinka z drátu o průměru 0,5mm



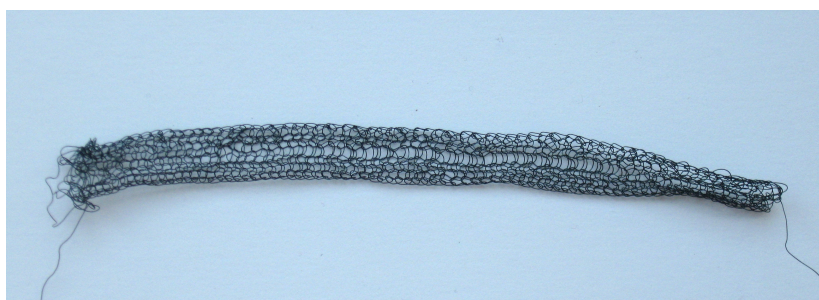
Dutinky pletené s lehčím závažím, s těžším závažím, znatelný rozdíl na pletenině při změně závaží

Viditelný rozdíl na pletenině při užití odlišně těžkého závaží

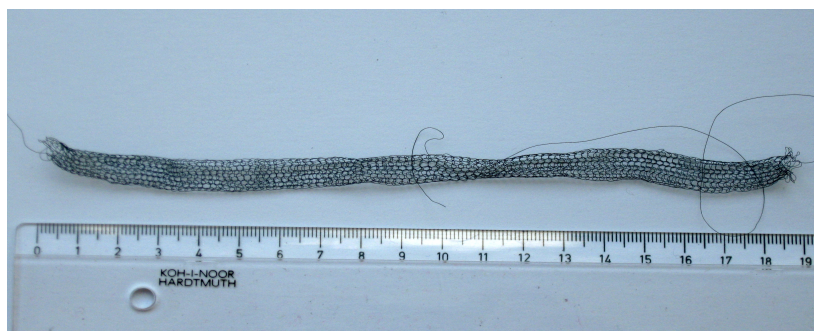


Dutinky po vyžihání v peci na 450°

Dutinka z drátu o průměru 0,15mm



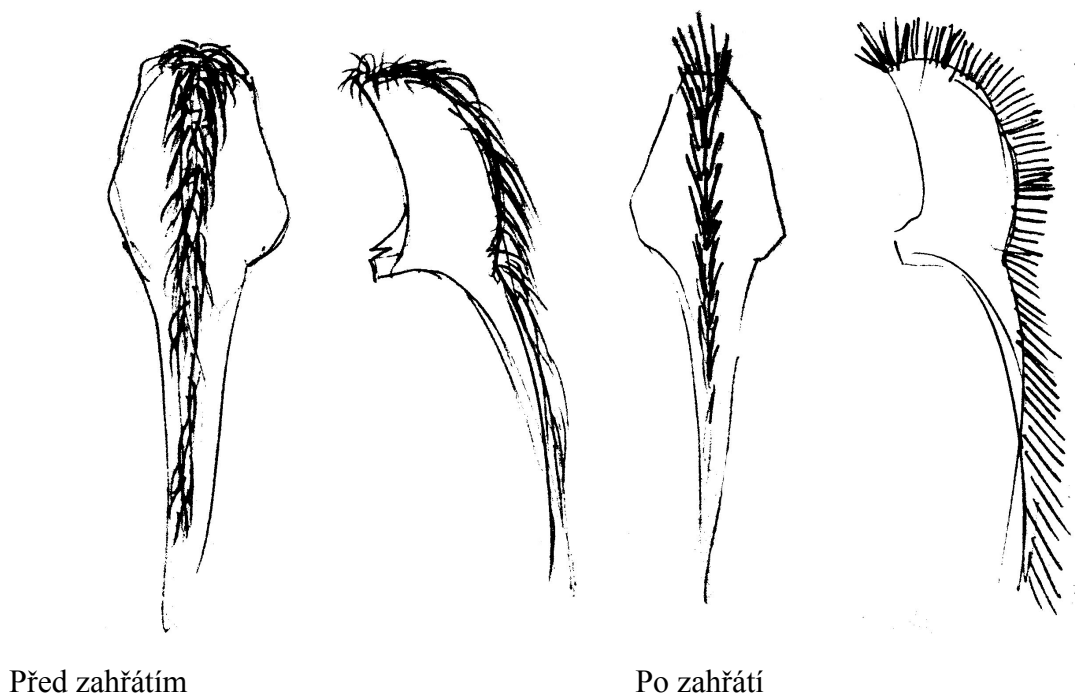
Dutinka z drátu o průměru 0,1mm



2.5.8 Nerealizované návrhy s použitím Nitinolu

Vznikají i nerealizované návrhy. Některé jsou i důležité. Přesto není možné je všechny uskutečnit vzhledem k množství zkoušek a času, jenž je pro zkoušení zásadní. To je škoda zejména v jednom návrhu, jenž měl být hlavní spojnici mezi niti a dalšími oděvy. Nitinolové dráty se nejprve vyžíhají v rovné poloze, poté se zatočí do provazů z jednolící hladké pleteniny a zatknají. Idea je, že se po zahřátí celá tkanina s kratším vlasem asi 6cm narovná. Efekt vytváří naježení neboli „husí kůže“. Tkanina má tvar dlouhého obdélníku. Pruh je umístěný na zádech pokračující do kapuce. Působením tepla se všechny splhlé provazy naježí. Bohužel návrh zůstal jen ve skicách, snad se realizace provede později.

Představa jak by mohl model fungovat - nákres



2.6 Výběr materiálů

Jako základ pro oděvy byly zvoleny tkané díly, které tvoří dlouhé pruhy, ty jsou sešity a použity jako části oděvů. Pruhy jsou nastříhány z jednolící bavlněné pleteniny. Další materiály byly voleny tak, aby zejména barevně, ale i materiálově, pasovaly k pruhům. U dvou modelů bylo využito Nitinolu, který byl textilně zpracovaný pletením. K němu jsou pak doplněny materiály tak, aby jej co nejvíce vyzdvihovaly. Často se v této souvislosti řeší spíše barevnost. U sukně je však brán ohled na efekt, kterého má být docíleno a to ten, že Nitinol má měnit tvar oděvu, proto je zvolen lehký materiál, který nevytváří velký odpor. Co se týká složení, k tkaným vzorkům je snaha využít zejména bavlněné textilie korespondující s pruhy často stejného složení. Na body a overaly je zvolen nejvhodnější materiál pro sublimační tisk a to polyester.

Bavlna

Bavlna je přírodní vlákno rostlinného původu. Získává se ze semen. Mezi její užité vlastnosti patří dobrá sorpce vlhkosti. Je jemná na omak. Příjemně se nosí. Je částečně hřejivá, protože při zvlhčení uvolňuje sorpční teplo. V tkaninách bývá směšovaná zejména s polyesterem a viskózou, v pleteninách je nejčastěji užito směsi bavlny s akrylem či polyamidem. Bavlna je využívána hlavně na spodním prádle, košilovinách, vrchním oblečení, pracovních oblecích, oděvech pro volný čas a sport, ložní prádlo, ale má také technické využití. Výrobky z bavlny se můžou prát v horké vodě i vyvážet. Žehlí se při teplotě do 210°C.

Viskóza

Viskóza je chemické vlákno z přírodního polymeru. Její důležitou užitnou vlastností je sorpce, která je vyšší než u bavlny. Má však i negativní vlastnosti a to zejména mačkavost a špinivost. Směsuje se s vlnou, lnem i polyesterem a vlnou dohromady. Používá se jako náhrada bavlny do směsi s nízkými sorpčními vlastnostmi, také je možné ji vidět na šatovkách pro volný čas. Pere se na 40°C, ve směsi s vlnou je nutné chemické čištění pro směsi s vlnou.

Polyester

Polyester patří mezi chemická vlákna ze syntetických polymerů. Jeho výhodnými užitnými vlastnostmi jsou tvarová stabilita, snadná údržba, často se používá ve směsích s jinými materiály. Vlákno se žmolkuje, což je považováno za nejhorší vlastnost. Má i další negativní vlastnosti. Mezi ně patří tvorba elektrostatického náboje způsobená nízkou

sorpcí, díky tomu materiál protahuje prach a tím se víc špiní. Používá se nejčastěji ve směsích s bavlnou, vlnou nebo lnem. Je možné se s ním setkat také v pletených výrobcích či v tepelně izolačních vrstvách ve formě rouna. Pere se i žehlí na 150°C. Teplota měknutí a následného tkaní je 230 – 260°C.

Polyamid

Polyamid se řadí mezi chemická vlákna ze syntetických polymerů. Snadno se udržuje. Je tvarově stálý. Nahrazuje se jím přírodní hedvábí. Stříž polyamidu se používá ve směsi s bavlnou a vlnou. Setkat se s ním je možné v tepelně izolačních výplních sportovního oblečení a příkrývek. Stříž se také přidává se do směsí přízí na pletení i do tkanin. Polyamidový monofil se využívá jako šicí nit a multifil na punčochové zboží a sportovní oblečení. Z polyamidového tvarovaného kabílku se vyrábí všívané koberce. Pere se, chemicky čistí i žehlí na 150°C. U polyamidu 6 je teplota tání a následného měknutí 180 – 220°C u polyamidu 6.6 je to 220 – 250°C.

2.7 Sublimační tisk obecné informace

Historie přenosového tisku není tak stará jako historie tisku obecně. Začíná v roce 1924, tehdy byla použita disperzní barviva vůbec poprvé. Začátek přenosování je spojen zejména s firmou British Celanese Ltd. Ti se zabývali tiskem na acetátové hedvábí, také měli úspěšné experimenty s potiskováním bavlny. S dalším vývojem je spojeno dalších mnoho firem, jak ve vývoji barviv (Du Pont, Ciba), tak i ve vývoji přenosových papírů (Thermacrome).

Základní princip přenosového tisku spočívá v nanesení disperzních barviv na přenosový papír (popřípadě jiný nosič). Z něj se pak barviva za pomoci tepla a tlaku přesublimují (změní se v plynné skupenství, poté zkondenzuje a zachytí se na textilií) na textilní materiál. Při tom se barviva také zafixují, proto není potřeba další fixace. Tento druh tisku má nízké náklady, není náročný na prostor. Jelikož to je suchá metoda, není potřeba vody a následného sušení. Také dosahuje dobrých výsledků v ostrosti tisku. Proces je velmi krátký, je snadné obměňovat vzory. Výhodou je také možnost tisknutí na hotové oděvy. Za nedostatky se může považovat omezené použití textilních materiálů. Na polyamidu má nízkou stálost za mokra. K dispozici je jen omezená paleta barev, se kterými se tiskne. Při tisku dochází k velké spotřebě papíru a ten je poměrně drahý.

2.7.1 Využití sublimačního tisku při realizaci body

Technika tisku je zvolena z důvodu materiálu, na který se tiskne. Materiál je z velké části polyesterový. Proto tento druh tisku přišel v úvahu jako první. Dalším podnětem je také způsob přenosu.

Inspirací pro sublimační tisk je seno, které se zvířaty i cirkusem úzce souvisí. Vzor vychází z původní fotografie, dále je upravován v programu Adobe Photoshop tak, aby byl co nejjednodušší a dal se použít také jen v jednom odstínu.

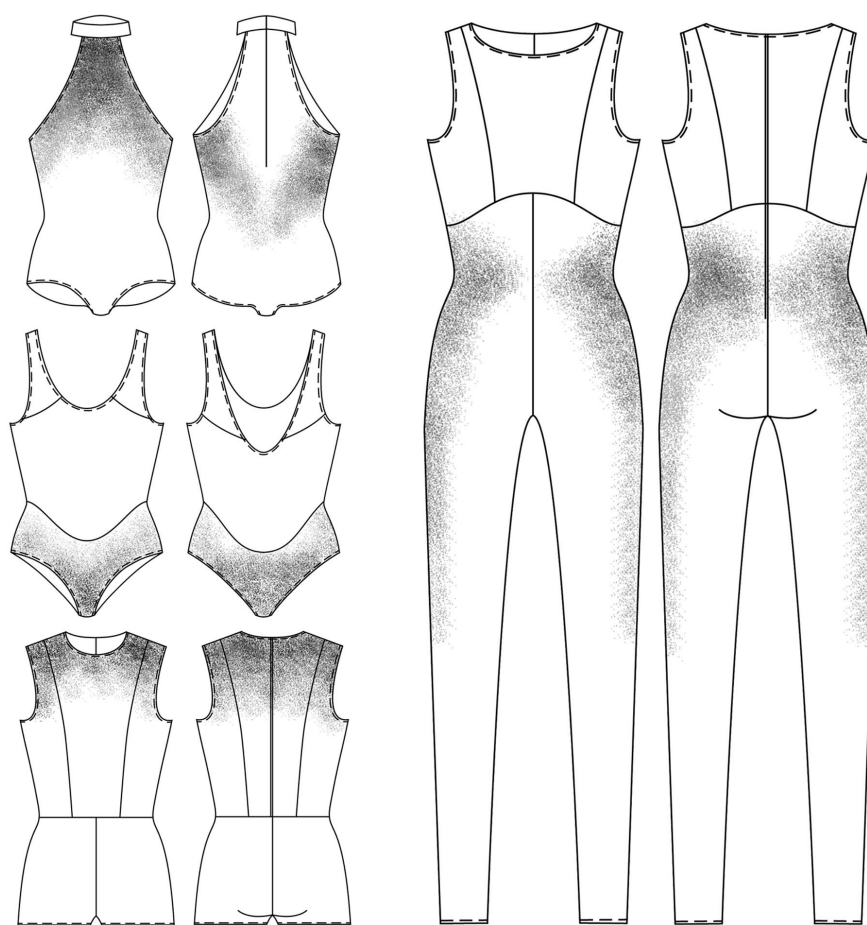
Potisk je v zásadě na stejném principu (princip sublimačního tisku). Využívá se individuálního přístupu při samotném přenosu z papíru na textil. Tisk u výraznějších barev lze opakovat, ovšem barvy už nejsou identické, ale postupně zesvětlují. Právě toho je využito u potisků body, kdy se motiv ze stejného nosiče tiskne třikrát po sobě a tím vznikají jiné světlejší odstíny. Vzor se je vytvořen tak, aby se dal tisknout různě přes sebe, není zde raport, který by musel navazovat.

Tisk na papír byl zhotoven pomocí přenosového zařízení JV4-130, které je k dispozici na KDE TU v Liberci. Pro tisk byly použity tři základní barvy sublimačních inkoustů, které poskytla konkrétní tiskárna. Poté se přenesení barvy na textil provádělo v lisu o teplotě 175°C po dobu 64 sekund.

2.7.3 Rozmístění vzoru na oděvu

U rozmístění tisků na oděvy je brán v úvahu nejen jednotlivý střih či silueta body nebo overalu, ale také to, jak body či overal funguje v souvislosti s dalšími částmi oděvu. Také je myšleno na to, aby i samostatné body či overaly bez dalších částí působily vedle sebe harmonicky. Dohromady je body a overalů sedm, stejně jako oděvů. Pro potisk jsou vybrány jen čtyři, kolekce pak nepůsobí jednotvárně. Na zvolených body či overalech jsou tisky rozmístěny nestejnoměrně, aby nedocházelo k opakování. Svrchní oděv při výběru místa je také brán v úvahu. U některých oděvů tisk jemně vylézá, jinde jej nelze spatřit a u dalších jej můžeme vidět po svlečení některé části. Tato idea umístění tisku vychází z obyčejného člověka, který se před diváky skrývá za kostým nebo svůj výkon, občas však dá najevo chováním a pohyby svůj charakter.

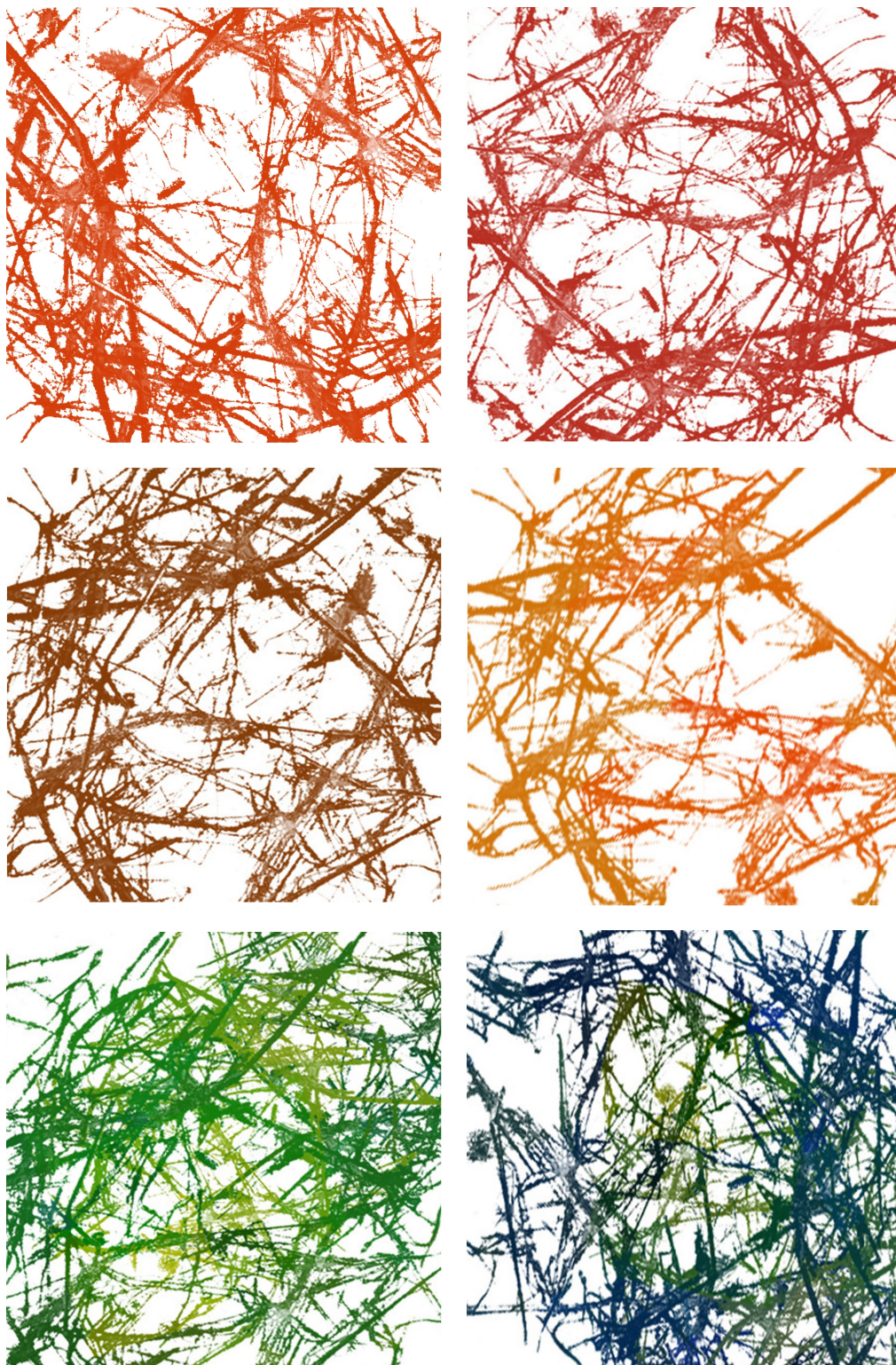
Ukázka rozmístění vzoru na oděvu



2.7.4 Inspirace a tvorba vzoru pro sublimační tisk



2.7.5 Barevné variace tisku



2.8 Oděvy

2.8.1 Charakteristika oděvní kolekce

Celá výtvarná stránka práce je pojata velmi volně. V kolekci divadelního charakteru je vidět snaha o vytvoření ideje cirkusu. Je možné ji pojmout i jako inspirativní, ale nikoli užitnou. Všechny oděvy jsou brány jako celek. To však neznamena, že by jednotlivé části nemohly být použity samy. Každý kus oděvu má v sobě své vlastní vyjádření. Pohromadě je drží zejména tkané díly a myšlenka pohybu. Ta je úzce spjata s cirkusem, který v podstatě nemůže být statický. V kolekci se zobrazuje jak cirkusové představení, jeho hemžení, barevnost, fantazie, tak i obyčejný člověk, promítnutý ve formě body a overalů. Tvarosloví kolekce vychází částečně ze siluet a tvarů objevujících se v cirkuse. Je možné si toho povšimnout u body a overalů, ale také třeba u vestičky připomínající uniformu. V barevnosti se taktéž odráží cirkus, zejména zářivé tóny z představení. Ty jsou však vyvážené světlejšími barvami, díky tomu je docíleno harmonie v celé práci.

1. MODEL

2.8.2 Charakteristika žlutého modelu s kapucí

Oděvní kompozice se odvíjí od tkaného dílu. Původně měl být připevněný jinak, ale po aranžování na figurínu je upřednostněno řešení umístění na kapuci. To z důvodu předvedení jak lícní strany s kratšími pruhy, tak rubní strany a jejich kontrastu. Tvaru tkaniny je přizpůsoben střih kapuce. Krémová barva látky je vybrána tak, aby nepřebíjela barvu tkaného dílu. Kapuce je našitá ke krátké halence nad prsa s dlouhými rukávy a to z důvodu vyniknutí pruhů. Pruhy volně splývají přes záda šatů. Podporují myšlenku pohybu, nesvázanosti a svobody. Do kompozice patří také šaty barevně korespondující s látkou na kapuci. Šaty se skládají ze sedýlka a kruhové sukně. Linie přestřižení sedýlka se sukní kopíruje linii vázání halenky. V tomto švu je také všitý proužek světle žluté barvy. Ten šaty rozveseluje a zároveň je barevně propojuje s kapucí. Všechny linie na oděvu působí ladně a harmonicky. Neobjevují se ostré hrany a rysy, ty jsou nepřirozené, působí uměle a staticky. Sukně je kruhová proto, aby se hezky rozevírala, když se v ní člověk zatočí. Což opět podporuje ideu pohybu a dynamiky. Oranžový pruh na spodničce šatů ozveseluje jinak barevně nevýrazné šaty a celkově uzavírá kompozici. Ta začíná barevnou kapucí, zesvětluje se přes rukávy a šaty a nakonec je podtržena tímto barevným akcentem. Pro dokončení charakteristiky se nesmí vynechat overal, jenž má dlouhé nohavice a lze jej také vidět. Právě overal vyjadřuje obyčejného člověka, kterého lze občas spatřit zpod masky nebo kostýmu,. Potisk overalu je taktéž vybrán s rozmyslem a ideou provázející celou práci. Vzor je situován na bocích v místě pasu ztrácející se ke kolenům. Když se sukně roztočí, je možné zahlédnout i tisk. Ten je nenápadný, laděn do odstínů overalu. Linie prostřižení pasu koresponduje s liniemi na šatech. Průkrčník i průramky overalu mají stejný tvar jako u šatů. Nakonec je nutno ještě podotknout zmínku o zapínání halenky. Vázání je použito tak, aby se shodovalo s vázáním na zelených šatech, ale i z estetického důvodu.

Technický popis

Dámský model je složen ze třech částí, bolerka s kapucí, šatů bez rukávů a overalu.

Dámské bolerko s dlouhými rukávy a s kapucí zapínané pomocí vázání na předních dílech.

Přední díl: ve středový šev prodloužen do cípů a zavazován na uzel

Zadní díl: tvarován středovým švem

Rukávy: jednoduché, přinechané k PD a ZD

Kapuce: vsazený středový díl, boční díly jsou podšité

Prošití: dolní kraj rukávů, dolní kraj bolerka, průkrčník, kraj kapuce

Dámské šaty ke kolenům zapínané na zdrhovadlo ve středu zadního dílu. Sukně šatů je kolová se všitou spodničku s vyčnívajícím ozdobným pruhem. Náprsenka šatů je zapravena podsádkou. Dolní kraj je zahnutý.

Přední díl: tvoří středový díl a boční díly, kolová sukně je přišitá v místě tvarované prsní přímky

Zadní díl: tvoří středový díl a boční díly, kolová sukně je přišitá v místě tvarované lopatkové přímky, ve středovém švu je umístěné skryté zdrhovadlo dlouhé 40cm

Spodnička: ve středu zadního dílu umístěný rozparek pro zdrhovadlo, na spodním okraji je našitý ozdobný pruh, dolní okraj spodničky je podehnutý a zažehlený textilním lepícím proužkem

Průkrčník: lodičkového tvaru

Podsádky: pro průkrčník a průramky

Dámský overal bez rukávů s dlouhými nohavicemi zhotovený z elastické pleteniny. Zapínání je na zdrhovadlo.

Přední díl: horní část tvořená středovým dílem a bočními díly, pasová linie je zvednuta o 15cm

Zadní díl: horní část tvořená středovým dílem a bočními díly, pasová linie je zvednuta o 15cm, ve středovém švu je umístěno zdrhovadlo 40cm dlouhé

Průkrčník: lodičkového tvaru

Prošití: průkrčník, průramky, dolní kraje nohavic

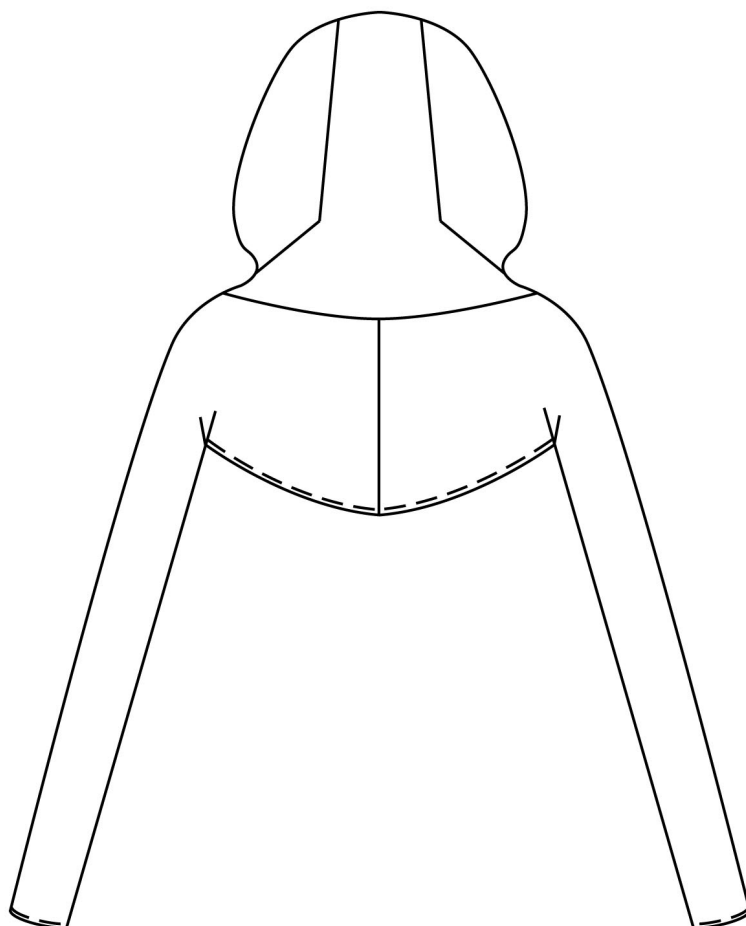
Použitý materiál:

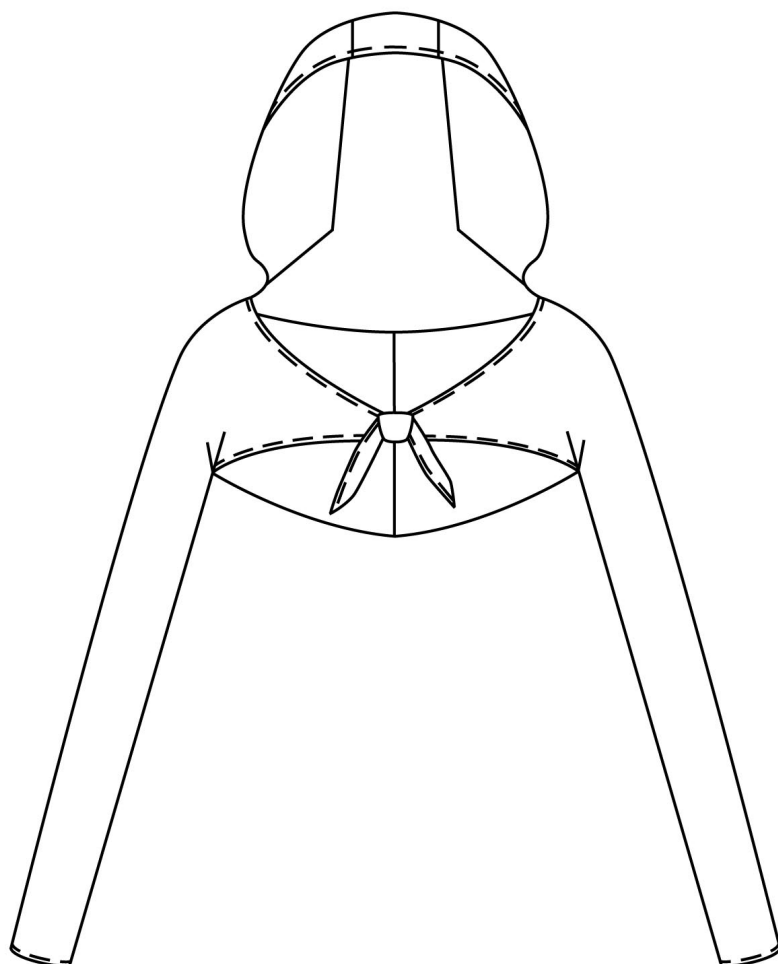
Bolerko: krémové plátno, světležlutá směsová pletenina

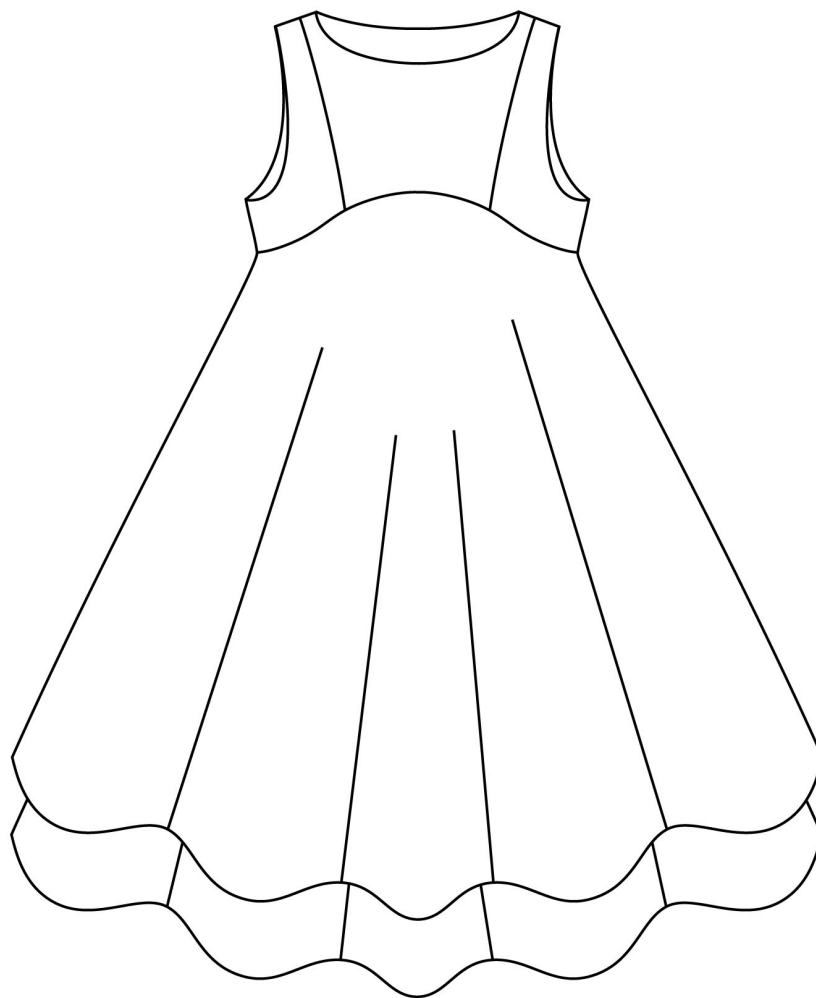
Šaty: krémové plátno, spodnička z nylonové pleteniny

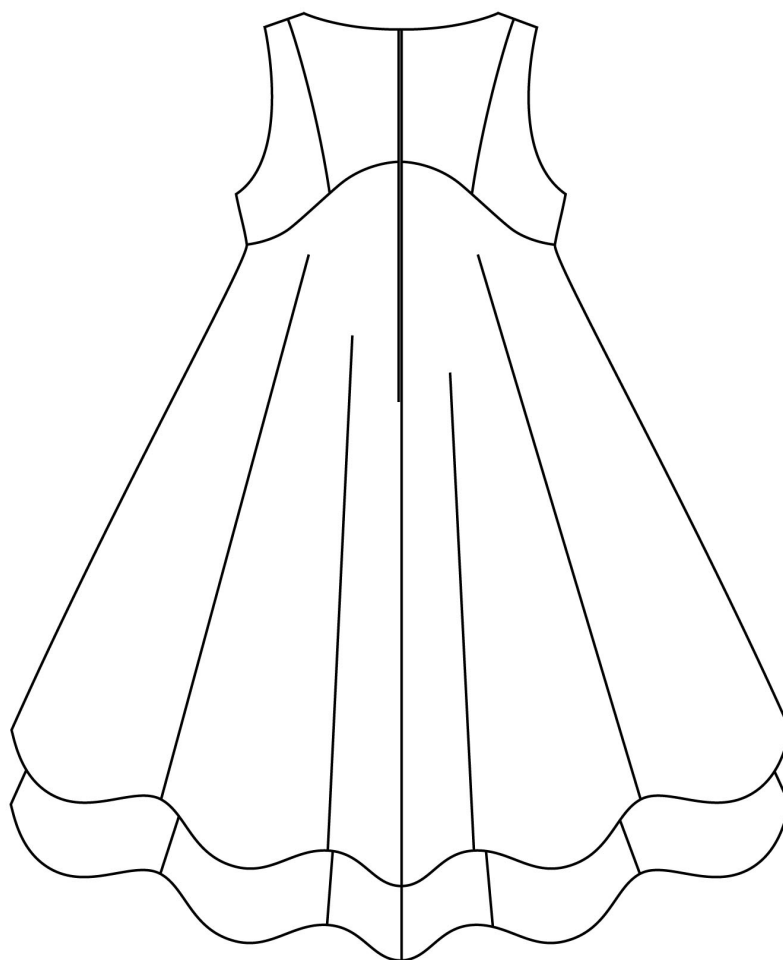
Overall

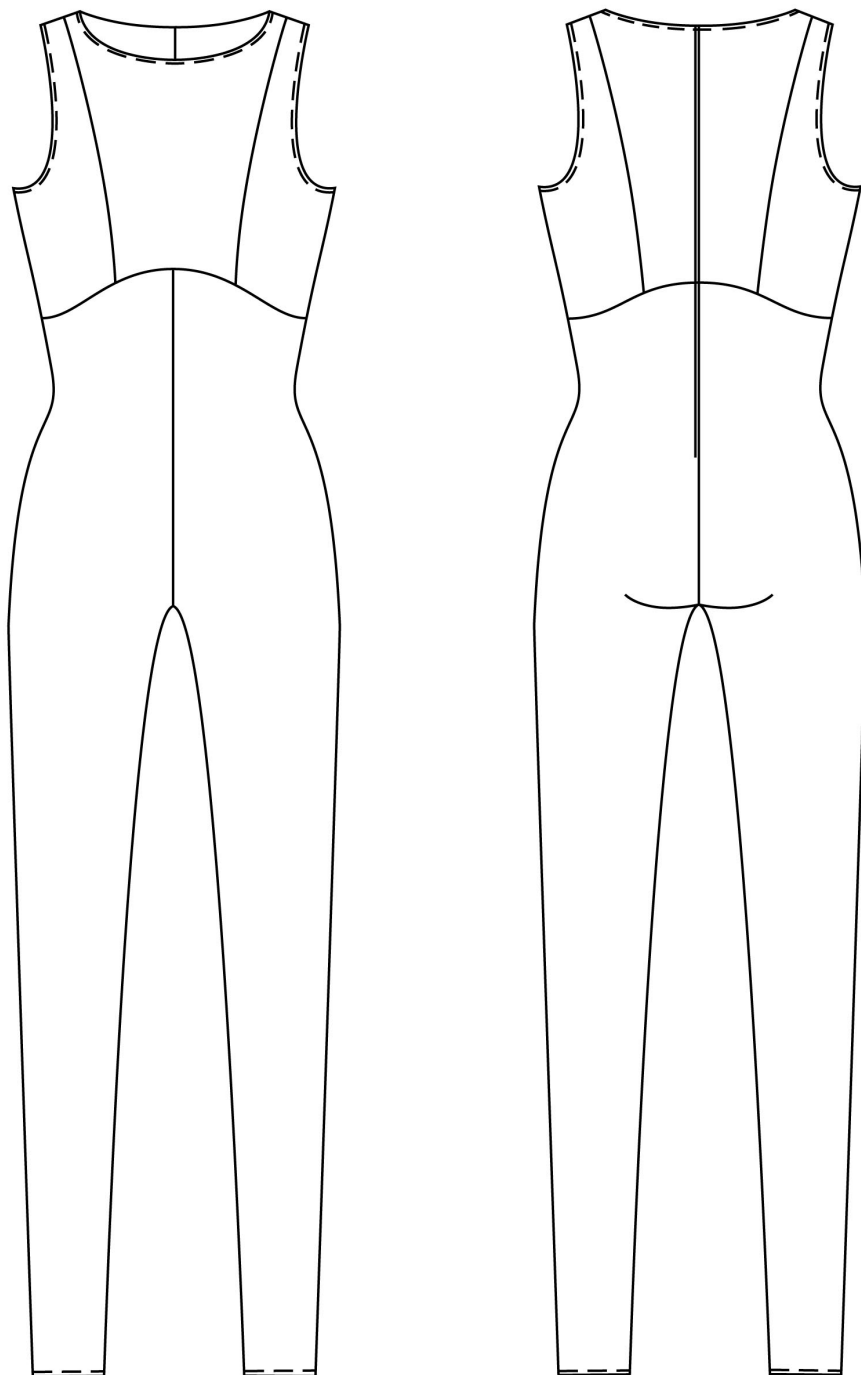
Tkaný díl: většinou jednolící pletenina – odpadový materiál (většinou bavlněný s příměsí elastanu)











2. MODEL

2.8.3 Charakteristika červeného oděvu s vestičkou

Celá kompozice je založená na vestě z velké části tvořené tkaninou z pruhů. Samotné umístění tkaniny vzniká až při aranžování na figuríně, poté je k němu domyšlena i vestička. Tkanina je situována do středu zad a částečně působí jako páteř. Je přišita tak, aby bylo možné vidět rub tkaniny a ne vlas. Ze středu se rovnoměrně linou pruhy přes celá záda a zasahují v oblasti ramen a boků i do předního dílu. Poté volně spadají a dotváří tvar vesty. Vesta tak působí dojmem uniformy. Což pruhy evokují už při aranžování. Tento dojem podporuje i zapínání na poutka a knoflíky. Linie dolního kraje vesty vychází z pruhů. Původně pod pruhy neměla být umístěná látka. Ta tvoří pouze přední díly. Z nutnosti nějak připevnit pruhy je látka i pod nimi. Vesta je doplněna kalhotami, protože k vojenskému rázu se sukně nebo šaty nehodí. Kalhoty jsou vysoké až k vestě a kopírují přesně linii jejího spodního okraje bez vzniku mezery. Je důležité udržet určitou čistotu a nechat vyniknout pruhy. Široké nohavice kalhot jsou zvoleny pro svou variabilitu. Je možné je nechat jen tak, či svázat pruhy a vznikne řasení. Pro tuto možnost jsou ušité návleky, působící jako omotané, svázané pruhy. Návleky zakončují celou kompozici stejným způsobem, jako ji začíná vesta. Všechny linie na oděvu jsou voleny tak, aby se zdály přirozené a nenásilné. Kompozice je nakonec doplněna overalem bez rukávů s krátkými nohavicemi a to z důvodu jednoduššího oblékání kalhot. Horní část overalu nevyčnívá zpod vesty a je potíštěna. Protože když se sundají kalhoty a zůstane samotná vesta s body, není vhodné narušovat už tak dosti barevnou vestu tiskem. Na druhou stranu, když se svlékne vesta a overal zůstává v kompozici s jednobarevnými kalhotami, tisk už neruší, nýbrž doplňuje a mírně oživuje. To zejména pro jeho nevýraznou barevnost, která vychází z barvy overalu. Jedná se tak o výtvarné dotáhnutí overalu. Červené ladění celé kompozice se volí záměrně, k cirkusu totiž neodmyslitelně patří. Působí temperamentně a rázně. Díky tomu umocňuje výraz uniformy.

Technický popis

Model je složen ze třech částí, kalhot s náprsenkou, vesty a krátkého overalu

Dámské kalhoty s náprsenkou mají dlouhé nohavice od sedové přímky rozšiřují do zvonu. Horní okraj kalhot je zapraven podsádkou. Zapínání je na zdrhovadlo.

Přední díl: náprsenka je tvořena ze čtyř dílů, boční a středové, pasová linie je tvarována, nohavice tvořeny z bočního a krokového dílu

Zadní díl: náprsenka je tvořena ze čtyř dílů, boční a středové, pasová linie je tvarována, nohavice tvořeny z bočního a krokového dílu, ve středovém švu je umístěné skryté zdrhovadlo dlouhé 25cm

Podsádky: horní kraj náprsenky

Dolní kraj: nohavice zapravené začistiřovacím proužkem

Prošití: pasová linie, rozkroky šev, sedový šev, dolní kraj nohavic

Dámská krátká vesta pod prsa, zapínaná na 5 knoflíků a poutka, vesta má výstřih ke krku a je celá podšitá podšívkou, tou je také zapravena.

Přední díl: tvořen ze dvou dílů, ve středovém švu umístěné zapínání na knoflíky, dolní kraj vesty je tvarován

Zadní díl: tvořen ze dvou dílů

Podšívka: tvořená ze dvou ZD a dvou PD

Dámský overal bez rukávů s krátkými nohavicemi zhotovený z elastické pleteniny. Zapínání je na zdrhovadlo.

Přední díl: horní část overalu tvořena ze středového dílu a bočních dílů, nohavice jsou sešité s horní částí v pasové linii

Zadní díl: horní část overalu tvořena ze středového dílu a bočních dílů, nohavice jsou sešité s horní částí v pasové linii, ve středovém švu umístěno skryté zdrhovadlo dlouhé 40cm

Prošití: průkrčník, průramky a dolní kraj nohavic

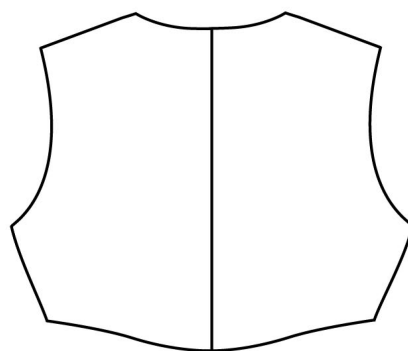
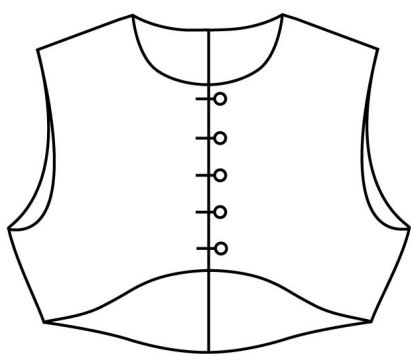
Použitý materiál:

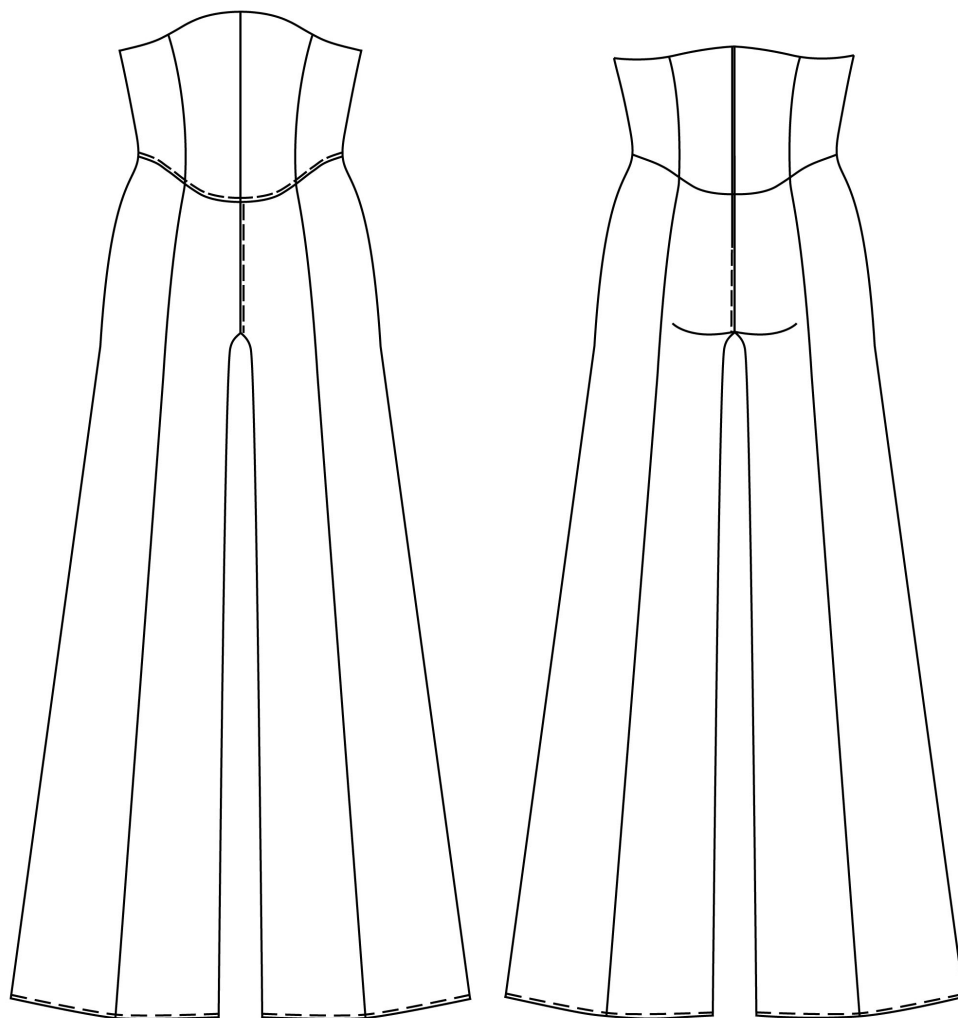
Vesta: červený bavlněný kepr, červená podšívka v plátnové vazbě, taftová polyesterová stužka

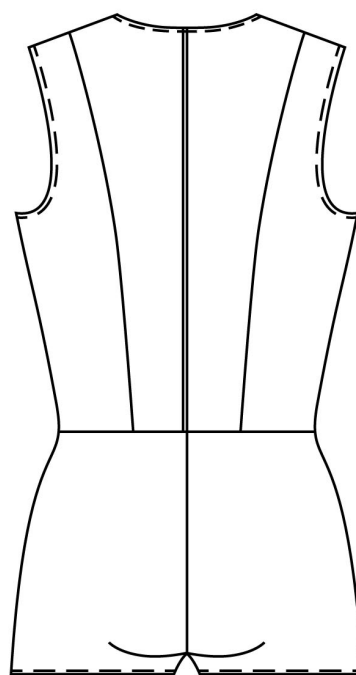
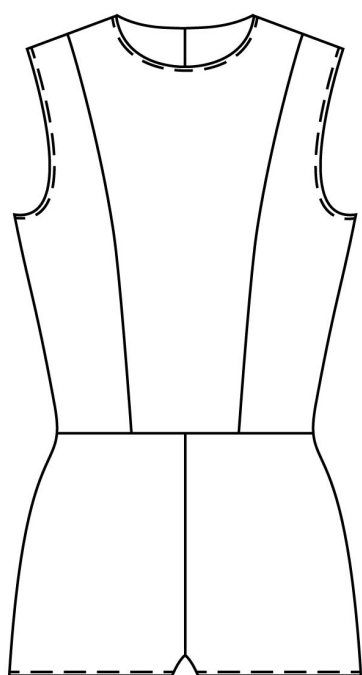
Kalhoty: cihlové bavlněné plátno

Body: oranžová polyamidová plavkovina

Tkaný díl: většinou jednolící pletenina – odpadový materiál (většinou bavlněný s příměsí elastanu)







3. MODEL

2.8.4 Charakteristika zelených šatů

Jako všechny předešlé oděvní kompozice i tato vychází z tkaného dílu, který je dosti objemný, a to díky použití asi sedmi metrů látky nastříhané na pruhy. Jeho základna je však poměrně malá. Přesto jsou pruhy dlouhé, některé dosahují až metru a půl. Není tak problém z dílu vytvořit celý oděv. Základna dílu má rozměr hodící se na límec a vzhledem k váze tkaniny to je i nejvhodnější umístění. Odtud můžou pruhy volně splývat. Část pruhů je kratší a tudíž vytváří zdobením límce. Z delších pruhů pak vzniká celý díl šatů. Usměňuje je pouze přepásání, které vychází ze zadního dílu. Původně je převázání vedeno přes pruhy, ale to narušuje splývání a opticky přerézává šaty. Proto se rozhodlo vést přepásání pod pruhy. Ty jsou pouze přišity, což působí nenásilně. Zadní díl šatů je nezbytný pro udržení tkaného dílu. Zada jsou vykrojena tak, že zvýrazňují lidské pozadí. To je ještě více podpořeno tylovou sukní žluté barvy. Sukně oživuje celý jinak zelený díl. Sestřižení dolního kraje kopíruje linii tvořenou provazy a ještě více podtrhuje dynamiku kompozice. Pro snadné oblékání šatů je důležité umístění rozparku. Jako nejsnadnější možnost je jej situovat doprostřed předního dílu. Spojením je vázání, které je zvoleno právě pro jednoduché napojení na přepásání. Řešení je prosté, efektivní a pásky vázání volně splývají stejně jako pruhy. Linie šatů působí přirozeně a dynamicky. Podporuje a zvýrazňuje lidské tělo, zejména pak pohyb. K šatům patří také body, které lze spatřit pod tylovou sukni. Nemá nohavičky, tudíž nenabourává kompozici. Body je potisknuté. Vzor je situován v horní části body. Od krku se postupně svažuje na záda. Přestože nejde pod šaty vidět, má body svůj význam a může výtvarně obstát i samo o sobě. Horní část body je odvozena od střihu šatů. Není totiž vhodné, aby v této části jakkoli vyčnívalo a rušilo už tak hodně barevné šaty.

Technický popis

Model se skládá ze dvou částí, šatů a body.

Dámské šaty bez rukávů s přinechaným stojáčkem k ZD se zapínáním ke krku na zdrhovadlo. Šaty jsou členěny v pasové linii. Sukně je zhotovena z šesti vrstev tylu v předním díle je sukně prodloužena do špice a na zadním díle zkrácena.

Přední díl: zhotoven z pruhů vycházejících z límce, ve středovém švu tvoří rozparek a v pasové linii je pod pruhy podšit pásek na zavázání šatů, společně s páskem je přišitá tylová sukně

Zadní díl: pruhy přecházejí z PD do ZD a tvarovaný zadní díl je tvořen ze dvou dílů s přinechaným stojáčkem, ve středovém švu zdrhovadlo, v pasové linii je všitá tylová sukně, zapravený podsádkou

Dámské body z elastické pleteniny bez rukávů. Přední i zadní díl je tvarovaný do stojáčku.

Přední díl: tvořen z jednoho tvarovaného dílu

Zadní díl: tvořen z jednoho tvarovaného dílu, ve středu rozparek na skryté zdrhovadlo dlouhé 25cm

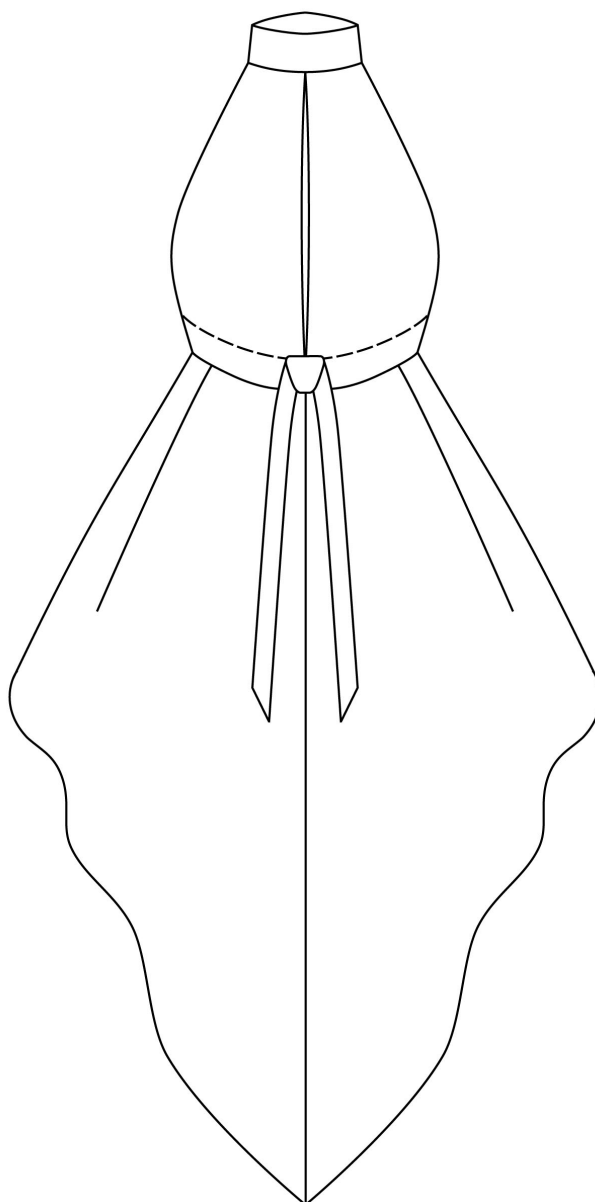
Prošití: průramky a dolní kraj

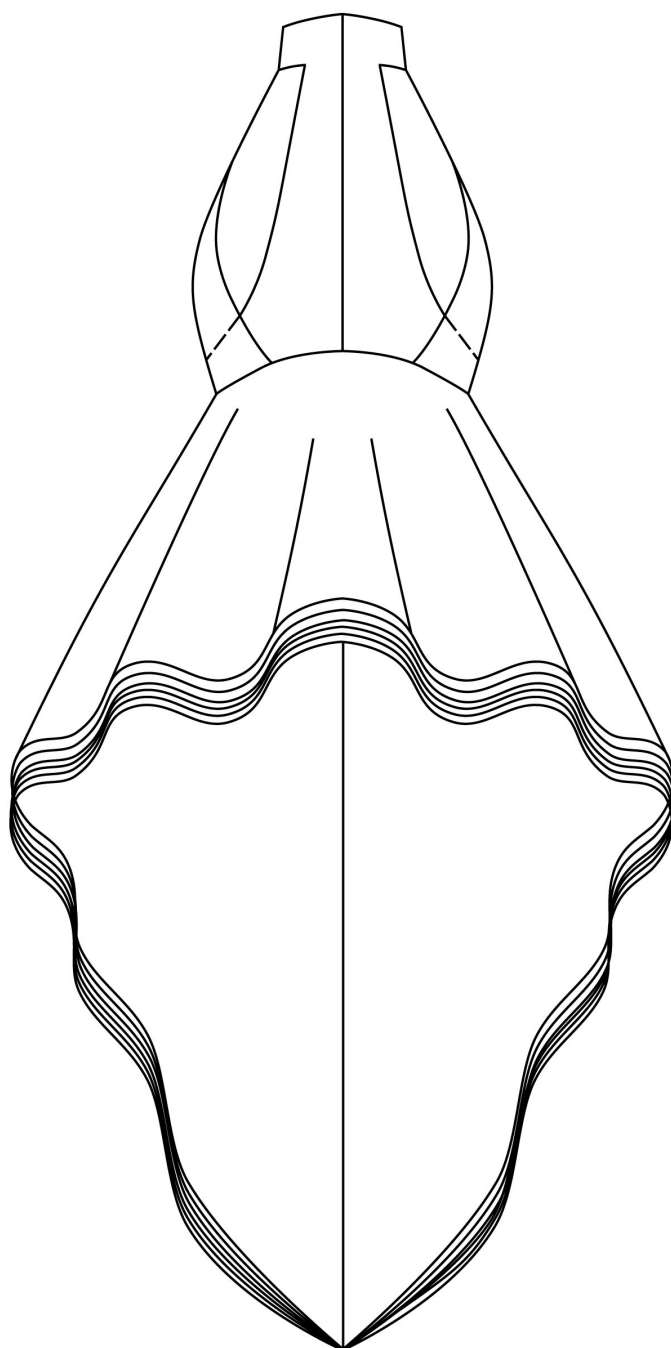
Použitý materiál:

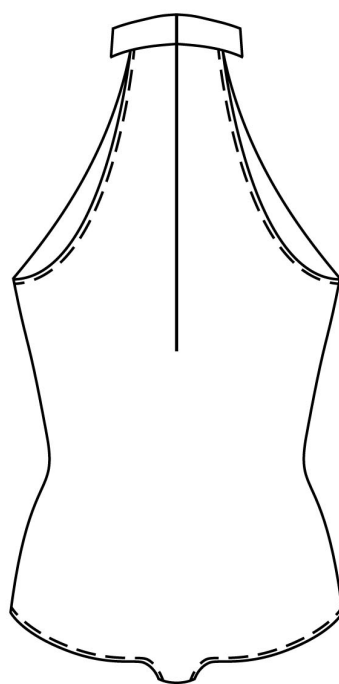
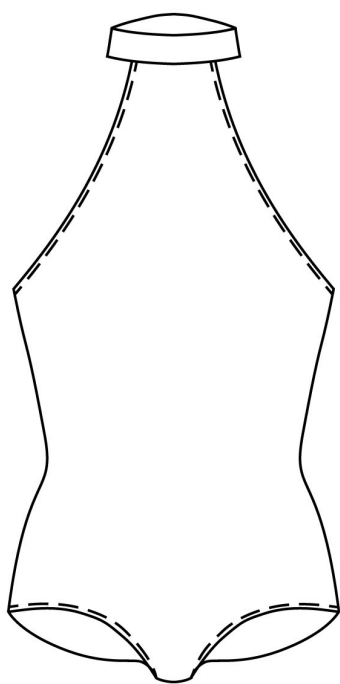
Šaty: tmavězelené bavlněné plátno, žlutý polyamidový tyl

Body: zelená polyesterová pletenina

Tkaný díl: většinou jednolící pletenina – odpadový materiál (většinou bavlněný s příměsí elastanu)







4. MODEL

2.8.5 Charakteristika modelu s modrými kraťasy

Kraťasy vznikají postupně. Po aranžování tkaných dílů na figurínu je rozhodnuto, že se tkanina umístí do pasu. Pruhy pak volně spadají nebo jsou nějakým způsobem připevněny na ramena. Pro vyhnutí se strnulosti a upjatosti se upouští od doplnění dílů kalhotami či nějakou dlouhou částí oděvu a přiklání se k ušití kraťasů. Pro podpoření dynamiky jsou nohavice kraťasů naddimenzovaně rozšířené s laškovně vystřiženým výkrojem. Výška kraťasů končí až nad pasovou linií, tím se ještě více podpoří zvýraznění pasu. Zde jsou našité podél celého obvodu tkané pruhy, které se zavazují k sobě. Tvoří tak něco jako halenku. Přestože jsou pruhy určitým způsobem usměrněny, stále se mohou pohybovat a vytvářet tak náhodné situace. Pro spojení pruhů je použita nejjednodušší technika a to vázání. Při sešití jsou totiž vidět spoje a není možné vždy přišít k sobě pruhy stejné barvy. Svázání se jeví svěže, neotřele a zábavně. Pod kraťasy se obléká body, které s nimi barevně kontrastuje. Body je rozčleněno několika švy. Ty nejsou nikdy střiženy rovně, ale do oblouku pro podpoření pohybu. Střih body je zvolen tak, ať nevyčnívá ze spodní části kraťasů a tím nenarušuje jejich čistotu. Na body je ve spodní části umístěn potisk. Tato pozice je vybraná tak, že vzor pod oblečenými kraťasy není vidět. Tím pádem nenarušuje barevné pruhy ani čistotu nohavic. Přesto všechno má tisk svou funkci a výtvarně je body dotažené do konce. Celkově model vyzařuje svěžest, hravost a dynamiku. Naprosto vystihuje artisty z cirkusu zejména pak ty, kteří se zabývají akrobacií.

Technický popis

Model je složen ze dvou částí kraťasů a overalu.

Dámské kraťasy se zvýšenou pasovou linií, v místě boků se nohavice rozšiřují. Zdrhovadlo je umístěná zadním díle. Celé kraťasy jsou zapraveny podšívkou. V místě pasové linie je našitý ozdobný pásek.

Přední díl: tvořen z rozkrokového dílu a bočních dílů, pasová linie zvýšená, v místě pasu našit ozdobný pásek

Zadní díl: tvořen ze čtyřech dílů, sedové a boční díly, e středovém švu umístěno zdrhovadlo, pasová linie zvýšená, v místě pasu našit ozdobný pásek

Podšívka: PD tvořen ze tří částí, ZD ze čtyřech částí, ve středovém švu středového dílu umístěno skryté zdrhovadlo

Dámské body s členícími švy z elastické pleteniny, průkrčník PD i ZD je snížen.

Přední díl: je tvořen ze čtyřech dílů, ramínka, pasová a rozkroková část, průkrčník snížen o 15cm

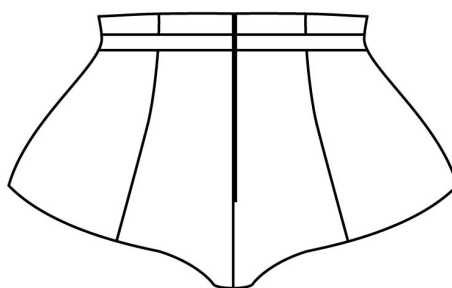
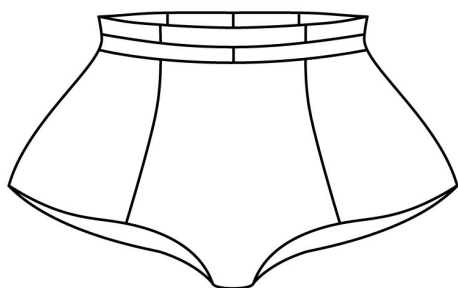
Zadní díl: je tvořen ze čtyřech dílů, ramínka, pasová a sedová část, průkrčník snížen k pasové linii

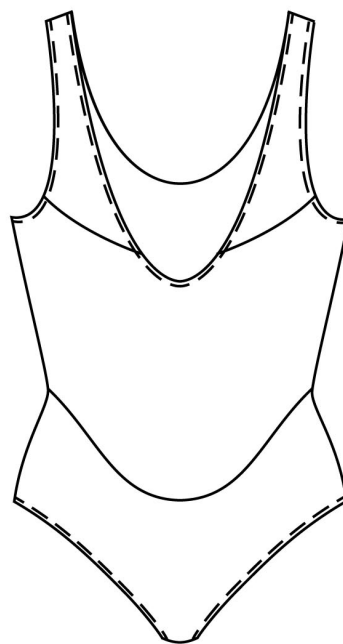
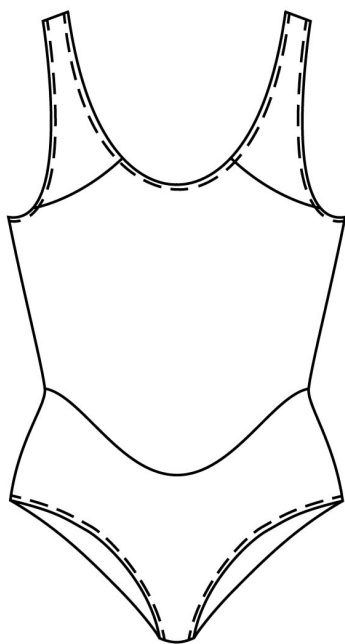
Použitý materiál:

Kraťasy: tmavomodrá osnovní pletenina s vloženou nití, žlutá polyesterová podšívka v plátnové vazbě

Body: oranžová jednolící polyesterová pletenina

Tkané díly: většinou jednolící pletenina – odpadový materiál (většinou bavlněný s příměsí elastanu)





5.MODEL

2.8.6 Charakteristika žlutých šatů

Původní myšlenkou bylo použít tkané díly naprosto odlišným způsobem a to na náramenice a z pruhů vytvořit rukávy. Nakonec je však zvolena mnohem zábavnější forma užití tkaných dílů s pruhy. Prvé jsou díly špendleny na figurínu a výška jejich umístění je korigovaná z profilu a to tak, aby co nejvíce vyčnívající díly podporovaly dynamiku pohybu a siluetu těla. Tvar šatů je poté domýšlen k umístění dílů. Je dbáno na to, aby se díly daly upevnit, ale také na stále připomínající a důležitou dynamiku. Proto je použit balónový střih sukně. V horní části se díly zužují do špičky a působí dojmem vytrácení. Jsou zakončeny střapatou tkaninou s delšími pruhy tvořící košatou halenku. Pruhy totiž spadají přes ramena, ruce i boky. Jsou tedy hlavním zdobným prvkem celé kompozice. Oděv doplňuje body bez rukávů. To je nezbytné jak z hlediska konceptu, tak i z hlediska tvaru, siluety a funkčnosti. Zakrývá poprsí jinak šaty nezahalené a vytváří spodní vrstvu oděvu. Body sice nemá potisk, jak je tomu u jiných oděvních kompozic, je však zvýrazněno prostřizáním v dolní části. Linie švu není rovná, ale v oblasti břicha a zad se propadá a zvýrazňuje dynamiku boků. Vrchní linie body je střižena nad prsy, tím navazuje na pruhy spadající ze středu přes ramena, ruce a boky. Tato oděvní kompozice působí vzdušněji než jiné. Když je pouze sama, dá se k ní ještě něco doplnit. Avšak vzhledem ke kontextu celé kolekce působí jako odlehčující prvek.

Technický popis

Model se skládá ze dvou částí, šatů a body.

Dámské šaty, na PD se střední část zúžuje k prsní přímce, kde tkanina přechází do pruhů na ramena. Na ZD je tvarování nad pasovou linii, kde tkanina přechází do pruhů na ramena. V pase jsou umístěny lící protizáhyby

Přední díl: tvořen z jednoho dílu, v horní části rovnoměrně umístěné čtyři lící protizáhyby, střední část dámských šatů se středem zúžujícím se k prsní přímce, šaty se k dolnímu kraji zúžují

Zadní díl: tvořen z jednoho dílu, v horní části rovnoměrně umístěné čtyři lící protizáhyby, střední část je tvarována nad pasovou linii, šaty se k dolnímu kraji zúžují

Podsádky: v PD i ZD v horním kraji

Prošití: dolní kraj

Dámské body bez nohaviček končící nad prsní linií.

Přední díl: tvořeno ze šesti dílů, ze středového a bočních dílů, pod pasovou linií rozčleněno tvarovaně

Zadní díl: tvořen ze dvou dílů, vrchní a spodní části

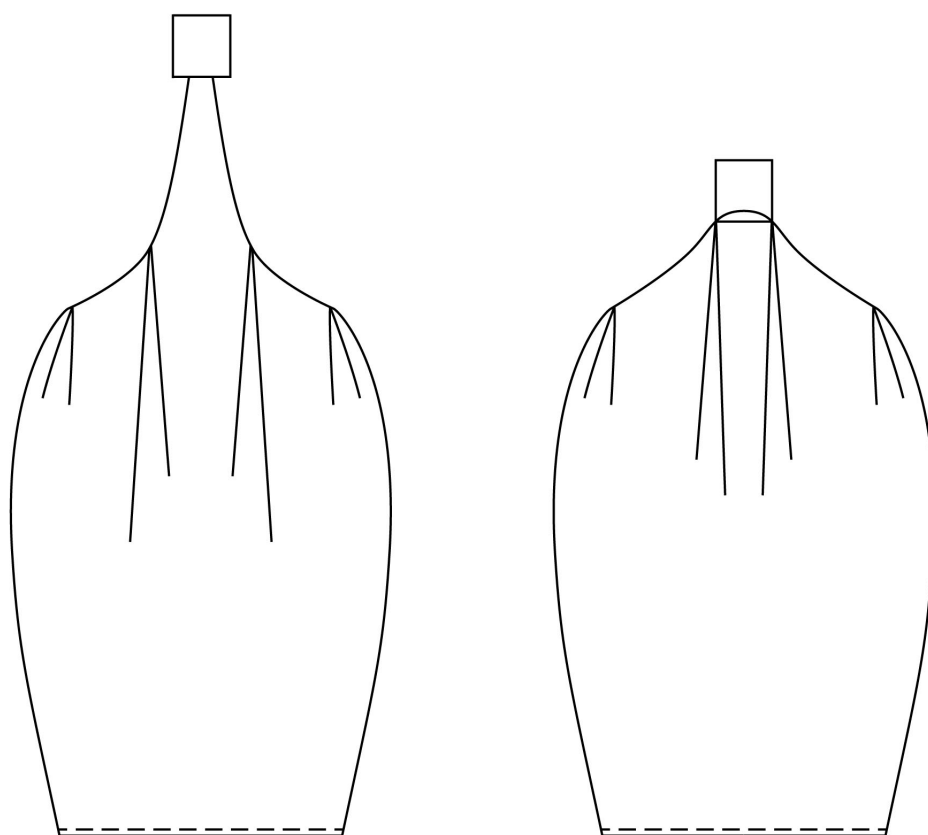
Prošití: horní kraj společně s pruženkou, dolní kraj

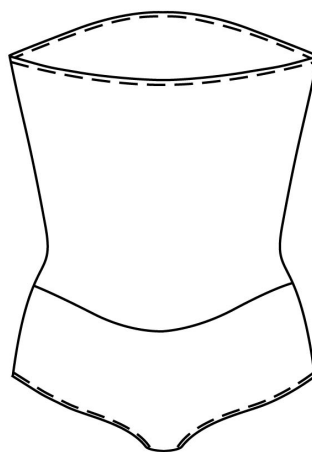
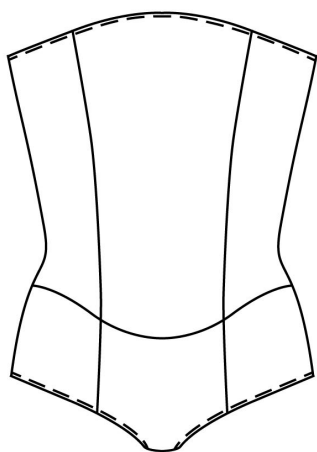
Použitý materiál:

Šaty: hořčicově žlutý směsový kepr

Body: světle žlutá jednolící bavlněná pletenina

Tkaný díl: většinou jednolící pletenina – odpadový materiál (většinou bavlněný s příměsí elastanu)





6.MODEL

2.8.7 Charakteristika modelu s růžovými kratásky s použitím Nitinolu

Na modelu je hlavní nitinolová aplikace. Její tvar vychází z pleteninových pruhů látky. Má je částečně napodobovat, proto je nitinol ve tvaru dutinky. Celý model, je založený na tom, aby aplikace vynikla, ale také aby oděv zapadal do celého konceptu a tak je použito i tkaniny z pruhů. Tyto části jsou umístěny na bocích pro snadné zahřívání nitinolové aplikace, která působením tepla mění tvar a vnáší do oděvu další dimenzi pohybu. Záměrně je aplikace umístěna na světlém pozadí. Vykrojení kratásů je z důvodu odhalení nohou, na nichž se hezky zvýrazní aplikace. U modelu je myšleno zejména na čistotu, aby Nitinol dostal také svůj prostor. Svrchní oděv neobsahuje žádnou horní část a je odkryté jednobarevné body. To dotváří celou siluetu svými krátkými rukávy, jenž jsou vykrojené a podporují linii kratásů. Spodní část body je také konstruována s ohledem na tuto spodní linii. Záměrem je, aby nic dalšího z pod nohavic nevyčnívalo a nenarušovalo tak nitinolovou aplikaci. Nakonec celou kompozici dotváří čepice s ohonem z pruhů připomínající ocas koně, tolik se objevující v cirkuse. Vyvažuje symetrii celku, která je mírně podlomena odlišným materiálem. Barevnost ohonu koresponduje s tkanými pruhy na kratásech. Z celého kompletu je tedy cítit cirkusová barevnost dotvářející kolekci oděvů. Navíc je však ozvláštněna materiálem šokujícím a fascinujícím už na první pohled a co teprve po zahřátí.

Technický popis

Model se skládá ze tří částí, krat'asů, body s rukávky a čepice.

Dámské hladké krat'asy jsou netradičně tvarované jak v pase, tak v dolním okraji. Ve středu zadních dílů je umístěné skryté zdrhovadlo.

Přední díl: tvořen ze dvou dílů, sešity v rozkrokovém švu, horní kraj se v boční přímce zvedá do pasové linie, nohavičky se rovnoměrně tvarují k hornímu kraji

Zadní díl: tvořen ze dvou dílů, v sedovém švu je umístěno skryté zdrhovadlo, horní kraj se v boční přímce zvedá do pasové linie, nohavičky se rovnoměrně tvarují k hornímu kraji

Podsádka: v horním kraji

Prošití: dolní kraj

Dámské body se skrácenými rukávy do průramku, průkrčník lodičkového tvaru, zapínání na zdrhovadlo.

Přední díl: tvořen z pěti dílů, středový, boční, na snížené pasové linii jsou přišity k horní části nohavičky

Zadní díl: tvořen z šesti dílů, boční, středové, nasnížené pasové linii přišité nohavičky a na středovém švu umístěné skryté zdrhovadlo

Rukávy: zkrácené hlavicové rukávy, od hlavice k dolnímu kraji 7cm

Prošití: průkrčník, průramky, dolní kraj rukávů a nohaviček

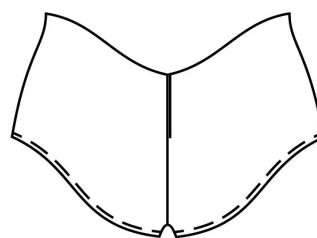
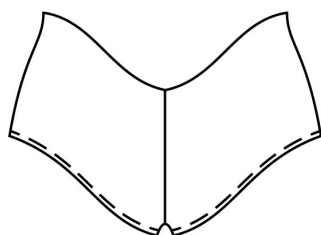
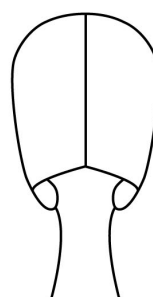
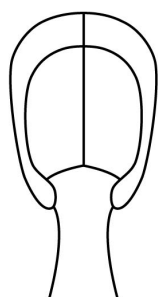
Čepice tvořená ze dvou dílů, sešitá ve středovém švu, vázání na tkanice pod bradu, celoplošně vypodšitá

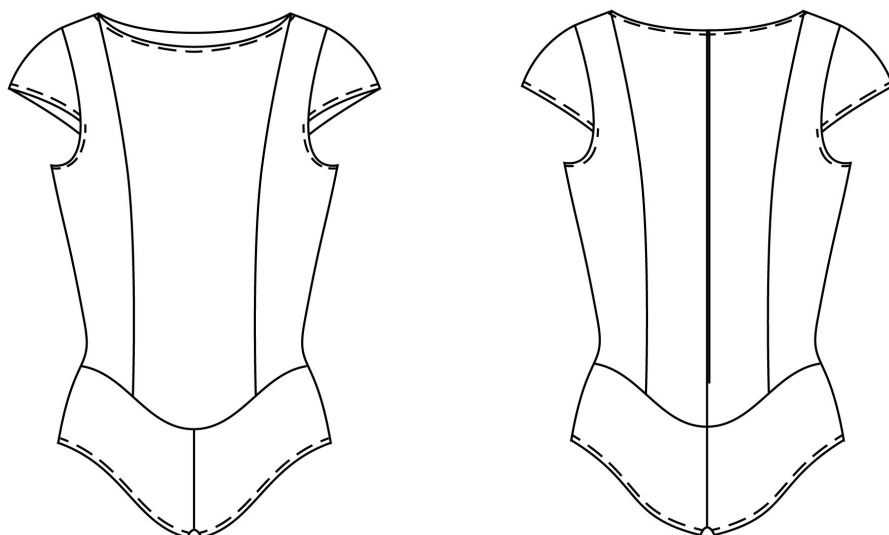
Použitý materiál:

Kraťasy: Vrchní materiál – světle růžová směšová tkanina v plátňové vazbě

Body: fialová polyesterová pletenina

Tkaný díl: většinou jednolící pletenina – odpadový materiál (většinou bavlněný s příměsí elastanu)





7. MODEL

2.8.8 Charakteristika modelu se sukni s pruhem z Nitinolu

Jedná se o jediný oděv, ve kterém není užita tkanina z pruhů. Hlavním důvodem je zvýraznění nového materiálu Nitinolu. Ten je užit už v předchozím oděvu. Zde však stojí osamotě, bez konkurence dalších elementů. Cirkus v oděvu je cítit jak z barevnosti, tak z pohybu. Ke konečnému tvarosloví oděvu se dopracovalo až po zkouškách s nitinolovými vzorky. Ty se ne vždy chovají podle představ. Pohyb vyjádřen v modelu se ukáže až po zahřátí vsítých nitinolových pruhů na sukni. Ty se postupně zkrazují a odhalují další vrstvy sukne. Sukně je se zvýšeným širokým pásem. Jeho linie nejsou rovné, ale tvarované tak, aby podporovaly dynamiku těla i celého modelu. Na sukni jsou umístěné nitinolové pruhy na boku z důvodu snadnějšího a efektivnějšího zahřívání přímo na postavě. Model je pak doplněn body dokončující jednoduchou, čistou kompozici. Ta je v tomto případě volena záměrně, aby oči diváka neupoutávalo už nic jiného než hybný prvek na boku. Body je stříhově řešené tak, aby obohatilo kolekci všech spodních oděvů a zároveň dotvořilo kompozici konkrétního modelu. Jak jeho horní část tak i prsní švy podporující tvarem dynamiku těla sněhují ke krku. Barevně i tvarově model dokončuje celou kolekci oděvů, které je rozmanitá, s užitím jak různých materiálů, tak i technologií.

Technický popis

Model se skládá ze dvou částí, sukně a body.

Dámská vrstvená sukně. Je všita do vysokého pasového límce. Zapíná se na zdrhovadlo. Na pravém předním boku je umístěna vsadka z jiného materiálu a to v každé vrstvě. Zde jsou také situovány švy všech vrstev. Na zadním díle je umístěn rozparek pro zdrhovadlo.

Přední díl: zhotoven z více vrstev řasených do PL, do každé vrstvy je umístěn pruh jiného materiálu

Zadní díl: zhotoven z více vrstev řasených do PL, rozparek na skryté zdrhovadlo je umístěn na zadním středu

Pasový límec: dvojitý tvarovaný, vysoký 21 cm

Dámské body bez rukávu je na předním díle členěné do průkrčníku, zapínané na zdrhovadlo.

Přední díl: tvořen ze tří částí, středový a boční díly

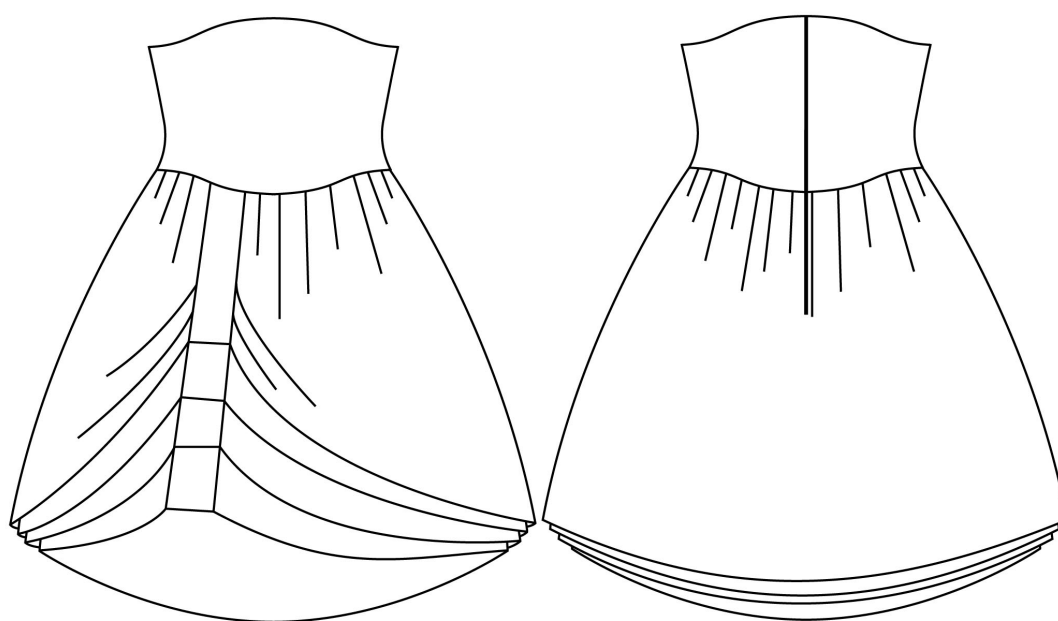
Zadní díl: tvořen ze dvou dílů, ve středovém švu umístěno skryté zdrhovadlo

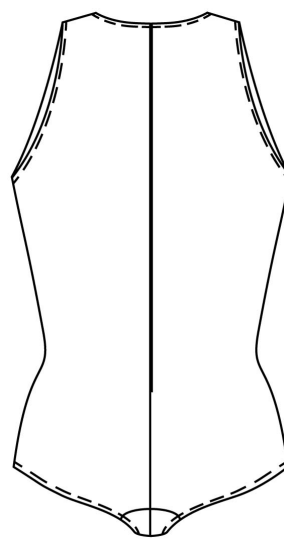
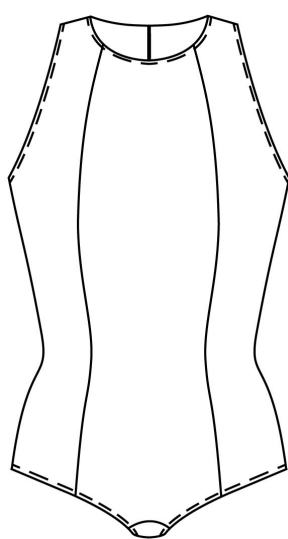
Prošití: průkrčník, průramky, dolní kraj

Použitý materiál:

Sukně: osnovní pleteniny čtyřech barev (tři odstíny zelené a tmavě modrá) z nylonu

Body: zářivě zelená jednolící bavlněná pletenina





3 DOKUMENTACE





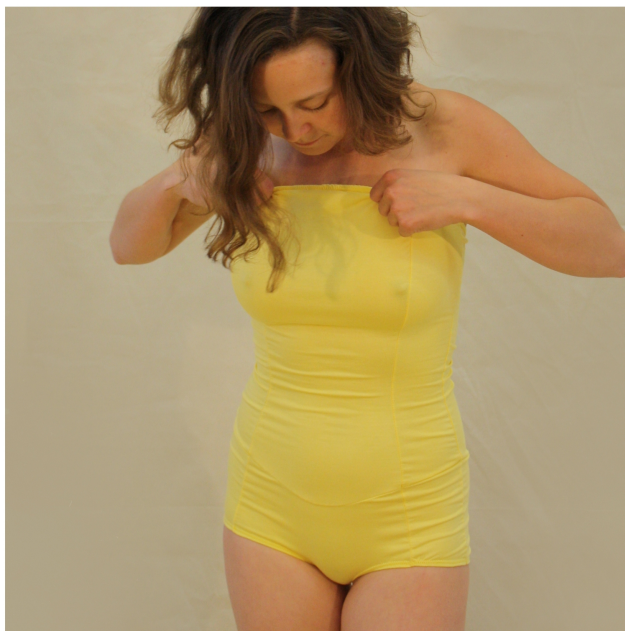














ZÁVĚR

V práci nešlo jen o konečný výsledek, ale o celkový postup a vývoj. Záměrem bylo vytvořit kolekci, ve které by se dalo vyjádřit všechno prožívání a myšlení a to nejen zvoleného tématu, ale i jedince. Cirkus jako téma je zvolen záměrně s ohledem na všechny aspekty a osvědčil se jako nejlepší prostředek pro ztvárnění ideí pohybu a barevné kreativity. Je to nevyčerpatelný zdroj inspirace. Dá se na něj dívat z různých úhlů pohledu a také jej tak zobrazit. Což je naprosto vyjádřené v práci.

Práce také navazuje na předchozí tvorbu. Jedná se o určitý vývoj a ne jen o dokončení nějakého konceptu. Ten je v podstatě úplně nový, avšak navázání na předešlou linii je v práci zřetelné. Počáteční myšlenkou bylo zkusit si různé techniky a technologie a realizovat se v nich. Což se také povedlo, a to jak u tkaných dílů, které jsou neotřelým způsobem zakomponovány do oděvních kompozic, tak i vzory realizované sublimačním tiskem. Ty nevznikaly tradičním způsobem, ale v jejich skládání je vložena inovace. To podpořil zejména osobní přístup k práci. Nechává totiž spousty prostoru pro nové nápady. Jako např. využívání věcí, které se třeba v průmyslu automaticky vyhazují. Tím je myšleno opakované využití přenosového papíru se vzorem při sublimačním tisku. Jedná se tak vlastně o neúmyslnou recyklaci. A to jak při tisku, tak i při tkaní ze zbytků pletenin. Ty navíc vytvářejí další efekt. Povedenou dimenzí je také užití bohaté barevnosti, která ve výsledku působí harmonicky, což také bylo záměrem.

Bakalářská práce však proces neuzavírá, už teď je spousta dalších nápadů. Odkrývají se díky tomu nové možnosti, které nebylo bez tohoto vývoje možno vidět. Přestože v průběhu tvorby dochází ke krizím, kdy si člověk už není jistý, zda to, co dělá, má smysl a ztrácí objektivitu. Po závěrečném posouzení vytvořené kolekce je patrný ucelený dojem.

POUŽITÁ LITERATURA

- [1] Cumming, r.: Velký ilustrovaný průvodce Umění, Slovart s.r.o., Praha, 2007
- [2] Larousse, S. A.: Světové dějiny umění, Ottovo nakladatelství s.r.o., Praha, 2004, ISBN 80-7181-936-0
- [3] ADAM, Jan, MAREDA Richard a ost.: Ottova encyklopedie – Česká republika, 2. svazek - Kultura a umění, Ottovo nakladatelství, s.r.o., Praha, 2006, ISBN 80-7360-456-6
- [4] Lothar Altmann: Lexikon malířství a grafiky, Knižní klub, Praha, 2006
- [5] Dějiny českého výtvarného umění 2 1890/1938, Academia, Praha, 1998, 478 stran, ISBN 80-200-0623-0
- [6] Boháč, L.: Tisíc a jeden život, Odeon, Praha, 1981, str. 112
- [7] Kolektiv autorů: Dějiny českého divadla/IV., Academia, Praha, 1983
- [8] Staněk, J.: Textilní zbožížralství Vlákenné suroviny, příze, nitě, Technická univerzita v Liberci, 2006, ISBN 80-73-72-147-3
- [9] Musilová, B., Halasová, A.: Technologie výroby vybraných druhů oděvů, Technická univerzita v Liberci, 2002, ISBN 80-7083-664-4
- [10] Frydecká, E. a kolektiv: Textil – technika – současnost, Technická univerzita v Liberci, 2005, ISBN 80-7372-031-0
- [11] Kočí, V.: Liberec 1971, Teorie pletení, Vysoká škola strojní a textilní v Liberci, Fakulta textilní, 306 stran

INTERNETOVÉ ODKAZY

- [12] <http://www.silentsonatamovie.com/news/circus-fantasticus-winner-of-13th-festival-of-slovenian-cinema/>
- [13] <http://www.eurofilmfest.cz/filmy/circus-fantasticus-silent-sonata.html>
- [14] <http://www.csfd.cz/film/267487-ticha-sonata/galerie/>
- [15] <http://www.csfd.cz/tvurce/4753-janez-burger>
- [16] <http://cs.wikipedia.org/wiki/Cirkus>
- [17] http://cs.wikipedia.org/wiki/Cirque_du_soleil
- [18] http://wikipedia.infostar.cz/c/ci/circus__performing_art_.html
- [19] http://department.fzu.cz/ofm/sma/brana_cz/
- [20] http://cs.wikipedia.org/wiki/Slitiny_s_tvarovou_pamět%C3%AD
- [21] <http://www.nitinol.com/nitinol-university/university-resources>

POUŽITÉ OBRÁZKY

Obr.1: <http://www.silentsonatamovie.com/news/circus-fantasticus-winner-of-13th-festival-of-slovenian-cinema/>

Obr.2: <http://www.cirquedusoleil.com/en/shows/saltimbanco/show/acts.aspx>

Obr.3: <http://www.cirquedusoleil.com/en/shows/saltimbanco/show/acts.aspx>

Obr.4: Cirkus (1891) http://www.artmuseum.cz/reprodukce2_pohled.php?dilo_id=7482

Obr.5: Cirkus (1891) http://www.artmuseum.cz/reprodukce2_pohled.php?dilo_id=7482

Obr.6: Zpívající clown (1934), Tomeš,J.:František Tichý Malířské dílo, Odeon, Prah, 1976